

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Vol. XCVII Nr. 115

A black and white photograph showing a group of people. In the center background is an older man with white hair, wearing a dark suit, white shirt, and a striped tie. To his right is a man with dark hair and a beard, wearing sunglasses. In the foreground, there are three children. On the left is a young girl with dark hair and a headband, looking upwards. In the center is a young boy with light hair, looking forward. On the right is a young girl wearing a baseball cap, looking towards the camera. The background is dark and indistinct.

tremtiniais ir 65 metų senumo įvykius menančiais žmonėmis dalyvavo gausus būrys spalvingomis kepurėlėmis pasipuošusių vaikų ir jauni-

TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

LIETUVIŲ TELKINIAI

VISA ČIKAGA LAUKIA NE
TIK VIII DAINŲ ŠVENTĖS,
BET IR SVEČIŲ —

CHORŲ,
ATVYKSTANČIŲ
Į ŠVENTĘ
IŠ ARTI
IR TOLI

VIII Dainų šventėje liepos 2 d.
dalyvaus šie chorai:

New York, NY, Maironio lit. mokyklos choras, vad. Gintarė Bukauskienė.

Maironio lit. mokyklos (New York) jaunimo choras. Vadovė Gintarė Bukauskienė.

New York, NY, lietuvių choras, vadovė Gintarė Bukauskienė.

Boston, MA, lietuviškosios mokyklos choras „Giedorėliai“, vad. Daiva Navickienė.

Philadelphia, PA, Vinco Krėvės lit. mokyklos choras, vad. Rasa Brittain-Bobelytė.

Philadelphia, PA, suaugusiųjų choras „Laisvė“, vad. Ilona Babinšienė.

Philadelphia, PA, choras „Atžalynas“, vad. Raimonda Rukšienė.

Ar jau
užsisakėte
bilietus?

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$120.00.

Foreign countries \$135.

Postmaster: Send address changes to

Draugas - 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$65.00

• 3 mėn. \$45.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$135.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$70.00 • 1/2 metų \$35.00

• 3 mėn. \$35.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$80.00 • 1/2 metų \$40.00

• 3 mėn. \$40.00

Užsakant į Lietuvą:

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Tik šeštadienio laida oro paštu

Metams \$190.00 • 1/2 metų \$100.00

Tik šeštadienio laida reguliariu paštu

Metams \$68.00

Vyriausia redaktorė – Danutė Bindokienė

redakcija@draugas.org

Administratorius

administracija@draugas.org

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasiūlyti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

IŠ VALDŽIOS MALONIŲ NENORIME

**IONAS KAZIMIERAS
BURDULIS**

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2002 m. lapkričio 25 d. nutarimu pripažino, jog nemažai Lietuvos Respublikos Seimo priimtų įstatymų straipsnių, kuriais remiantis buvo pensininkams išmokama tik dalis jiems priskaičiuotos pensijos, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir yra neteisėti.

Remiantis tuo nutarimu, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos (SODROS) direktoriaus pavaduotojas R. Kaminskas 2003 m. sausio 13 d. aplinkraščiu SODROS skyrių vedėjams Nr. 306-05-179 nurodė, jog reikia atidžiai (!) peržiūrėti po 2002.11.25. priimtus sprendimus skirti senatvės pensijas ir ateityje su pensininkais elgtis taip:

tiems pensininkams, kurie anksčiau (iki 2002.11.27) gaudavo mažesnę atlyginimą kaip minimalus (!...) mėnesinis darbo užmokestis ir kuriems buvo mokama sumažinta pensija, išmokėti susidariusias nepriemokas;

tiems pensininkams, kuriems pensija buvo paskirta po 2002.11.27, mokėti visą pensiją nuo teisės pensiją gauti atsiradimo dienos, nepaisant, kokio dydžio atlyginimą jie buvo gavę.

Remiantis šiuo aplinkraščiu, pensijų nepriemokos (taip pavadintos neteisėtai nusavintos pensijos) buvo išmokėtos tik daliai pensininkų. Daugiausia tai buvo ivairių lygių valdininkai, pradėdant nuo Seimo ir Vyriausybės. Atkreipsime skaitytojo dėmesį į tai, kad net ir tiems žmonėms, kurie visą gyvenimą dirbo už skatikus, gavo mažesnę (!) nei minimalus mėnesinį atlyginimą, pensijos buvo negailestingai nurežiamos.

2005 m. Lietuvos Respublikos Seimo nariai V. Čepas ir G. Šileikis pateikė įstatymo projektą, kuriuo pasiūlė neteisėtai apkarpytas pensijas išmokėti iki 2007 m. sausio 1 d. Svarstant įstatymo projektą, pateikimo stadijoje pritrūko dviejų Seimo narių balsų, kad jis būtų priimtas svarstymui. Vėliau įstatymo projektas buvo persiųstas Finansų ministerijai, kur guli iki šiol. Įdomu, kad Finansų ministerija nesprenžia jokių klausimų, susijusių su pensijomis, nes jai pagal įstatymus priklauso tik su visos valstybės biudžetu susiję klausimai. Tuo tarpu SODRA priklauso Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai, ir jai kaip tik derėtų rūpintis, kad toks projektas kaip galima greičiau išvystų dienos šviesą ir neteisėtai nusavinti pensininkų užvargti pinigai pagaliau būtų jiems gražinti. Todėl į sąmonę įkyriai braunasi mintis, kad Seimo valdininkai, tie žmonės reikalingi įstatymų projektų duobkasiai, ir bus sumanę šį projektą nusiųsti ten, iš kur jis jau nebegalėtų išsikapstyti...

Panašių projektų būta ir anksčiau. 2003 m. buvo siūloma iki 2003 m. rugsėjo 1 d. parengti nusavintų pensijų išmokėjimo planą, jame nurodyti lėšų išmokėjimo šaltinius bei išmokėjimo terminus ir išmokėjimą užbaigti ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 d. bei pasiūlyti

vyriausybei iki 2003.07.01 parengti tam reikalingus teisės aktus. Įstatymo projektas Seime didesnio dėmesio taip ir nesulaukė.

Jau po Konstitucinio Teismo nutarimo Lietuvos Respublikos Vyriausybė išleido nutarimą, kurio turinį toliau pateikiame:

Lietuvos Respublikos Vyriausybės Nutarimas

dėl Lietuvos Respublikos socialinio draudimo pensijų išmokėjimo pensininkams, turėjusiems draudžiamųjų pajamų, tvarkos įstatymo projekto Nr. IXP-2283(2).

2003 metų balandžio 24 d. Nr. 502

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto (Valstybės žinios, 1994, Nr. 15-249; 199, Nr. 5-97; 2000, Nr. 86-2617) 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2003 m. kovo 31 d. sprendimą Nr. 1420 „Dėl įstatymų projektų išvadų“, Lietuvos Respublikos vyriausybė nutaria: pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui nesvarstyti Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų išmokėjimo pensininkams, turėjusiems draudžiamųjų pajamų, tvarkos įstatymo projekto Nr. IXP-2383(2) iki Lietuvos Respublikos teismai priims sprendimą nagrinėjamu klausimu.

Algirdas Brazauskas
Ministras pirmininkas
Vilija Blinkevičiūtė
Socialinės apsaugos ir darbo ministrė

Kaip keista ir kaip įdomu! Atrodytų, jog Konstitucinis teismas viską išsprendė, tai kam dar reikia kažkokių kitų teismų sprendimų? O vis dėlto, kaip pamatysime toliau, reikia! Šiuo nutarimu premjeras ir ministrė, kurie būsi rūpindami visų mūsų gerove net sublogo, siūncia Seimui direktyvą, kuria reikalauja, kad Seimas nedrįstų svarstyti, kaip sugrąžinti nugvelbtus mūsų pinigus, tariamai dėl to, kad teismai dar nesuradę būdų, kaip tai įstatymiškai padaryti! Kas pasakys, kaip visa tai suderinti su premjero A. Brazausko teiginiu: „Į jaučio skūrą nesurašytume visų vyriausybės darbų, kuriuos ji nuveikė besirūpindama žmonių gerove!“

2006 m. gegužės 15 d. Seimo pirmininkui V. Muntianui buvo išteikti 2,600 pensininkų reikalavimai sugrąžinti jiems neteisėtai nusavintas pensijas. Praėjus vos dviem dienoms, V. Blinkevičiūtė paskelbia apie naują planą sukurti darbo grupę apskaičiuoti ir padidinti pensijas visiems (!) Lietuvos Respublikos pensininkams, o nusavintų pensijų nemokėti visai, — atseit, nuskriaustųjų sąskaita reikia geriau pagerinti po lygiai visiems!

Kas pasakys, kaip tai suderinti su ne viena dešimtį kartų ministrės V. Blinkevičiūtės per visas televizijas matytomis ir girdėtais postringavimais apie jos didį rūpestį „jos pensininkais“? Reikia būti visai kvailiems ir nematyti, jog ministrė yra gerai įvaldžiusi metodiką, kaip spe-

DANUTĖ BINDOKIENĖ

Daug gedulo, maža vilties

Jau praėjusios savaitės pabaigoje Lietuvoje pradėta minėti Gedulo ir vilties diena, ženklinanti 1941 m. birželio 14 d. prasidėjusius gyventojų masinius trėmimus į Sibirą, grūdumus į kalėjimus. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, šie skaudūs įvykiai oficialiai minimi, birželio 14 d. pavadinant Gedulo ir vilties diena.

Ignoruoti, kad lietuvių tauta dėl trėmimų neteko apie 150 tūkstančių savo gyventojų, juk neįmanoma. O kiek jų grįžo į tėvynę, siaubo dešimtmečiams pasibaigus? Kiek žuvo pakeliui į tremtį, neiškentę nežmoniškų sąlygų, mirė lageriuose, buvo nužudyti kalėjimuose... Prie žuvusiųjų skaičiaus būtina priskirti ir partizanus, paaukojusius gyvybę, kovojant su okupantais bei jų padlaiziais — lietuviais. Taigi galime sakyti, kad Amerikos Memorial Day (Atminimo diena) tarytum turi atitikmenį lietuviškoje Gedulo ir vilties dienoje.

Birželio 14 d., ypač Lietuvos sostinėje, vyko įvairūs renginiai, susieti su lietuvių tautos genocido pradžia. Kadangi tai nebuvo „išieginė šventė“, paminėjimuose dienos metu nedaug žmonių galėjo dalyvauti (be abejo, daug kas tuo džiaugėsi). Baisių birželio įvykių prisiminimai buvo ruošiami ir užsienio lietuvių telkiniuose, bet ne visur ir nelabai plačiu mastu, tokiu kaip, pavyzdžiui, Joninės ar Užgavėnės. Suprantama, pasilinksminimų šėlsmo mėgėjams Gedulo ir vilties dienos išskilmės — ne prie širdies.

Pusšimtį metų užsienio lietuvių birželio viduryje ruošdavo tik Gedulo dieną, tačiau nepriklausomoje Lietuvoje ji sušvelninta, prisegant ir viltį, kad visgi tauta, išlikusi skaudžių išbandymų dešimtmečiais, išliks ir toliau. Manome, kad tai prasmingas priedas, sukeliantis optimizmą ir pasitikėjimą savo tautos dvasine stiprybe, gajumu. Tačiau šiandien, būtent kaip tik žiauriųjų trėmimų 65-ųjų metinių sukakties proga, darosi vis sunkiau ir sunkiau galvoti apie viltį, vis lengviau paklysti gedulo rūkuose. Net didžiausi optimistai nedrįstų sakyti,

kad Lietuvoje „viskas gerai“. Jeigu ir švysteli vienas kitas viltingesnis žiburėlis, jį greitai užgožia neigiamybių tamsa.

Antradienį sužinojome, kad visiškai subiro (tiesa, nedaug vilčių teikusi) Tėvynės sąjungos ir socialdemokratų mėginta sukurti koalicija. Derybininkai, tvirtai kulnėmis įsispyrę į grindis prie savo nusistatymų linijos, kaltina vieni kitus nenuolaidumu — esą jie būtinai norėję įpiršti tik savo nuomonę, neatsižvelgiant į kitų norus. Vadinasi, net ir po 16 nepriklausomybės metų partijai vadai dar nesuvokia, kad bent retkarčiais reikėtų peržiūrėti savo pirmenybių sąrašą ir jo viršuje įrašyti tėvynės gerovę. Šiuo metu pirmoji sąrašo vieta skirta „aš“, ne „mes“ įrašui.

O kas toliau? Kairieji ir dešinieji tvirtina, kad „jie turi kitų planų“ ir stengsis sudaryti kitokio pobūdžio koalicijas... Reikia tikėtis, kad „planų turi“ ir Lietuvos prezidentas, kad jam jau iki gyvo kaulo įgriso tas partietų stumdymas ir pagaliau tars savo griežtą žodį — pasiūlydamas kandidatą į ministro pirmininko vietą.

Nėra ko tikėtis iš Seimo pagalbos, nes seimūnai dabar labiau rūpinasi, kaip už valdiškus pinigus pakeliauti po užsienio valstybes, „linksmiai pagyventi“, vis „atstovavimo savo šaliai“ vardu. Tarp tų „vasarinių išvykų“ galbūt įdomiausia yra Darbo partijos frakcijos narės Vilijos Vertelienės kelionė į Paryžių, taip pat į Lotynų Amerikoje esančią Prancūzijos Gvianą domėtis kosminės erdvės problemomis... Na, čia tai tikrai vertingas projektas — juk reikia pasirūpinti, kad Lietuvos neužpultų kokie „erdvėnai“ iš kosmoso toli, o Vyriausybės ir ministerijų likimą lai svarsto tie, kurie negali susikombinuoti kelionių po egzotiškas šalis už valstybės lėšas.

Jeigu galėtume šiomis dienomis įžiūrėti bent menką vilties žybtelėjimą, tai būtų dar neseniai „didžiojo ir galingojo“ Darbo partijos vado Viktoro Uspaskicho reikalai, kurie jį galbūt „palaikys“ tėvynėje Rusijoje neribotą laiką. O tai jau būtų nemažas laimėjimas Lietuvai.

kuliuoti visų žmonių jausmais nuskriaustųjų sąskaita ir apgaulės būdu auginti savo populiarumą!

Ar dar reikia lengvatikiams svaresnių įrodymų, kad jie susiprastų, jog visos ministrės (laimei, jau buvusios) V. Blinkevičiūtės aimanos apie rūpinimąsi mumis yra tik akių dūmimas, tik niektauzos šnekos?

Vis dėlto, Lietuvos pensininkams toks perdėtas rūpinimasis viena kartą įgriso, ir jie pareikalavo baigti vilkinimą ir grąžinti pavogtus jų pinigus. Panevėžietė Laima Gustienė pakvietė vienyti Lietuvos pensininkus. Po jos kvietimo Lietuvos Televizijos laidoje „Prašu žodžio“ pensininkai jau pradėjo skambinti iš visų Lietuvos kampelių, ir šiandien jau retame mieste nėra susikūrusios iniciatyvinės grupės. Ruošiami įstatai, greitai laiku bus

įregistruotas Lietuvos Pensininkų Sąjūdis. Perfrazuojant žinomą posakį, iš valdžios malonių nėra ko tikėtis.

Aš aplankiau vilniėtę Zitą Petrauskaitę, kuri pamėgino kreiptis į teismą su prašymu apginti jos teisėtus interesus. Zita parodė savo darbo knygėlę, kurios pirmieji įrašai pribloškia kiekvieną. Joje parašyta:

Zita Petrauskaitė, gimusi 1944 m. 1957 m. rugsėjo 1 d. Priimta į Chandagajaus (Buriatijos ASSR) miškų pramonės ūkį kelio darbininke.

1958 m. rugsėjo 15 d. Pervesta į Chandagajaus miškų pramonės ūkio kompleksinę brigadą šakų genėtojos pareigoms.

1959 m. liepos 7 d. Priimta dirbti indų plovėja Švietimo darbuotojų profsąjungos Valakampių pionierių stovykloje.

Nukelta į 11 psl.

DĖL SAULIAUS ANUŽIO POLITINIO GYVENIMO ATEITIES DAR VISKO GALI BŪTI

Prieš 15 mėnesių — 2005 m. vasario 5 d. — Michigan valstijos respublikonų partija suvažiavime savo vadu dviejų metų kadencijai vienbalsiai išrinko Saulių Anužį („Draugas“, 2005.02.12).

Suvažiavime S. Anužis sakė, kad respublikonai 2006 metų rinkimuose turi išlaikyti daugumą valstijos seimelio abiejuose rūmuose ir išlikti valstijos prokuroro ir sekretoriaus postuose. Tuoj pat po išrinkimo per žiniasklaidą jis pranešė valstijos gubernatorei Granholm ir JAV senatorei Stabenow, kad jos yra pašalinamos iš jų užimamų pozicijų. Be abejo, tai buvo bandymas pamėgdžioti populiarų TV serialą, kur milijardierius Donald Trump kas savaitę pašalina po vieną darbo ieškančią kandidatą.

Spaudos puslapių fotografijose Saulius Anužis dažnai sėdi ant savo pamėgto Harley-Davidson motociklo, pažymint, kad jis yra buvęs demokratas, priklausęs Teamster (vežėjų) darbo unionai. Taip pat akcentuojama, kad jis angliškai nemokėjo, kol nepradėjo lankyti mokyklos, nes namuose kalbėjo tik lietuviškai.

Sauliui Anužiui uždavė nemažai klausimų. Jam dar liko devyneri mėnesiai dirbti esamose pareigose, o ir rudens rinkimai visai prieš akis.

— **Medaus mėnuo naujose pareigose jau seniai pasibaigė. Kokios buvo didžiausios ar sunkiausios problemos, su kuriomis reikėjo grumtis? Kaip jos buvo išspręstos?**

— Aš jau nuo 1991 m. buvau išjęs iš savo politinių darbų ir tik savanoriškai padėdavau savo draugams ir vietinei partijai. Tais metais aš įkūriau savo įmonę, pirmiausia, „Coast to Coast Telecommunications“, vėliau — „Quick Connect USA“. Darbas buvo labai intensyvus ir kitiems reikalams nebebuvo daug laiko.

Kai mane mūsų Kongreso nariai priprašė kandiduoti, man pirmiausia reikėjo vėl prisistatyti Respublikonų partijos veikėjams. Daug kas mane atsiminė, daug kas visai nepažino. Taip aš pirmus šešerius mėnesius praleidau keliaudamas po Michigan valstiją. Organizavau susitikimus, pokalbius per žiniasklaidą — televizijoje, radijo bangomis ir laikraščiuose.

Tuo pačiu laiku turėjau sukurti bendro darbo ir politinį planą. Pirmieji metai buvo labai intensyvūs, sunkūs, bet smagūs. Suradau daug naujų draugų ir įsijungiau į visokias politines intrigas.

Kitas man ypač sunkus laikas buvo tada, kai kaip valstijos partijos pirmininkas aš gavau vietą JAV Respublikonų partijos komitete — Republican National Committee. Aš ten nieko nepažinojau. Man reikėjo susiorientuoti, kaip veikti, kokią įtaką galėsiu turėti ir nutarti, kuo aš galėčiau padėti Michigan valstijai. Komitete labai pasisekė, nes susidraugavau su nemažai narių iš visos Amerikos ir dabar galiu turėti nemažai įtakos.

Šią savaitę mane pakvietė dalyvauti savaitiniame „GOP Insiders Poll National Journal“ žurnale, kuris JAV sostinėje Washington, DC, yra svarbiausias politinės žiniasklaidos šaltinis. Kiekvieną savaitę „Insiders“ skiltyje bus pateikti klausimai ir ten bus išsakyta mano nuomonė.

— **Kokie buvo pasiekimai, kurie vis dar džiugina ir kelia nuotaiką?**

— Didžiausias pasiekimas iki šiol yra galimybė man, kaip Respublikonų partijos atstovui, dalyvauti savaitinėse radijo laidose ir laikraščiuose. Kol mūsų kandidatai visuomenei save prisistato, aš esu vienas iš pagrindinių partijos atstovų.

Kas savaitę aš turiu galimybę dalyvauti debatuose su Demokratų partijos pirmininku. Debatai yra transliuojami per 27 radijo stotis po visą Michigan valstiją. Ketvirtadienio rytais per 45 minučių programą aptariame ir diskutuojame apie pagrindinius politinius įvykius ir politinių kandidatų pasisakymus.

„Campaigns & Elections“ žurnalas mane paminėjo kaip vieną iš geriausių pirmininkų Amerikoje. Jie paminėjo mano pasiekimus žiniasklaidoje ir iškėlė daug mano darbų kaip pavyzdžių kitiems.

— **Kaip sekasi tavo paskelbtam planui pašalinti valstijos gubernatore ir JAV senatore iš jų užimamų pareigų?**

— Visai neblogai. Tai būtų labai didelis pasiekimas. Visuomenėje prezidentas Bush ir respublikonai turi labai mažą palaikymą. Sunku karo metu išlaikyti gerą įvaizdį, nors ekonomika sparčiai vystosi. Mes esame sulaukę teroristus ir toliau platiname demokratišką požiūrį po visą pasaulį.

Michigan valstijoje ekonominė situacija labai bloga, paskutinėje vietoje visose JAV. Mūsų gubernatorei nelabai gerai sekasi pritraukti investicijas, o be darbų žmonės yra nusivylę. Tad „Laikas pokyčiams“ yra geras šūkis ir pritraukia daug balsuotojų.

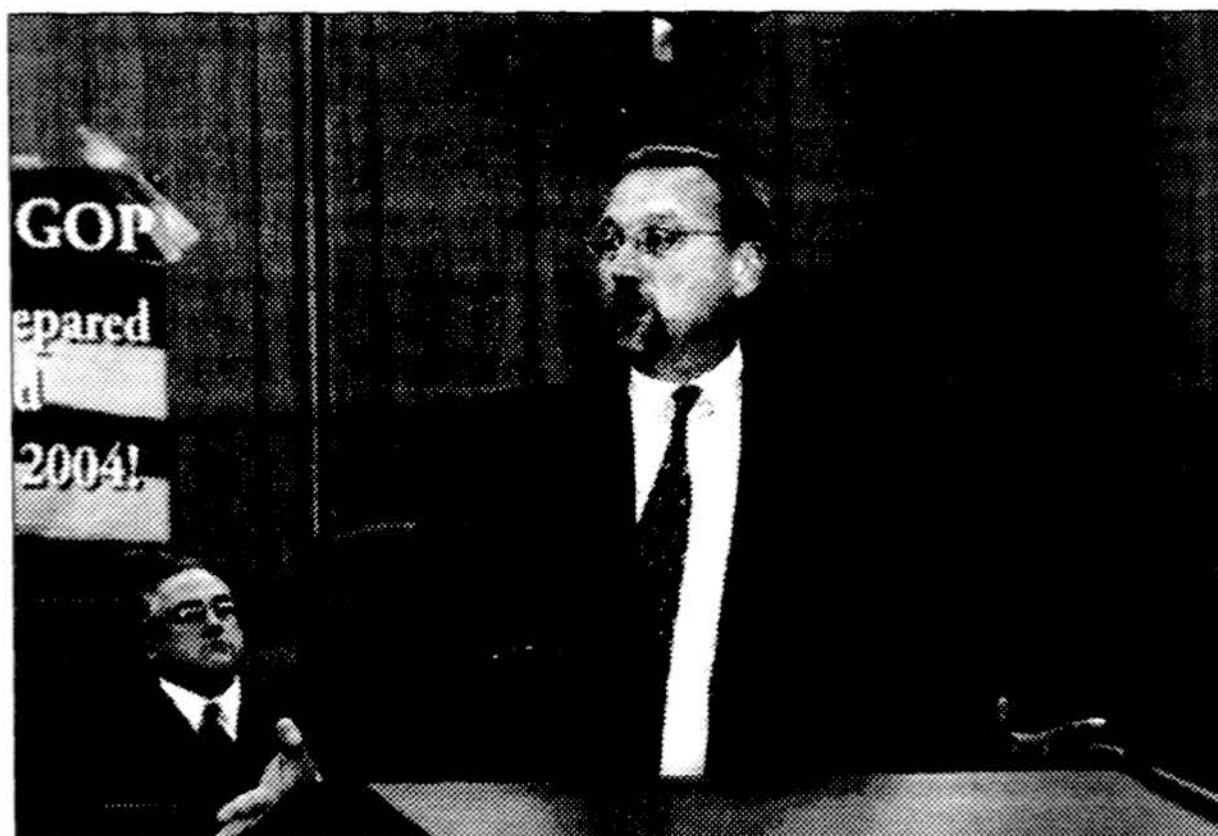
Senatore Stabenow buvo išrinkta su mažiausia dauguma balsų visoje Amerikoje, mažiau nei pusės procento persvara. Senate ji pasiūlė tik vieną įstatymą, kad Detroit mieste būtų pakeistas vieno pastato vardas. Tad dabartinė senatorė tikrai nėra labai įtakinga ar naudinga, reikėtų išrinkti kitą.

— **Respublikonų kandidatas gubernatorių Dick DeVos, pagal gegužės 11 d. paskelbtus apklausos rezultatus, dabartinę gubernatore jau pasivijo ir vienu procentu net pralenkė. Jis televizijos reklamoms jau yra išleidęs 3 milijonus dolerių, o jo oponentė savo rinkiminės agitacijos dar nėra pradėjusi. Kas bus toliau?**

— Tai bus labai įdomi kandidatura. Iš rėmėjų jis surinks daugiau pinigų negu koks nors kitas kandidatas Michigan gubernatorių rinkimų istorijoje. Tuo pačiu, jis asmeniškai žada daugiau nei 10 milijonų dol. savo turto investuoti į rinkimus. Man, kaip partijos pirmininkui, tai labai svarbu, aš galiu surinktas lėšas nukreipti ten, kur reikia, nebūtinai jo rinkimams.

Partija atlieka rinkėjų tyrimus, suranda ir paruošia rinkiminio darbo bazę, tada suorganizuoja programą, pakviesdami savo rėmėjus balsuoti už respublikonus.

Aš galiu be jokių dvejonų jau dabar pasakyti, kad esame paruošę programą, kuri bus didžiausia kada nors buvusi Michigan valstijoje. Mes

Saulius Anužis

Jono Urbono nuotrauka.

daugiau skambinsime, daugiau durų belsime ir išdalinsime ar išsiųsime daug daugiau propagandinės medžiagos, negu bet kada iki šiol. Tai labai prisidės visiems respublikonams prie jų išrinkimo.

— **Apklausoje matome, kad gyventojų pasitikėjimas JAV prezidentu George W. Bush yra mažiausias nuo jo prezidentavimo pradžios. Ką tai reiškia visam kraštui ir Michigan respublikonams ateinančiuose rinkimuose?**

— Nepadės, bet klausimas, kiek pakenks. Gerai, kad prezidentas nekandidatuos. Tad bus sunku tiesiogiai prieš jį arba prieš jo programą balsuoti ar protestuoti. Taip pat labai sunku perduoti tą nepasitenkinimą kitiems.

Sakoma, kad „politics is local“ ir aš manau, kad tai bus ir šių rinkimų pagrindas. Žmonės balsuos už arba prieš savo vietinius politikus, nes jie, balsuotojų nuomone, atliko gerą arba blogą darbą, o ne už ar prieš prezidentą.

— **Tau tenka artimai bendrauti ir su lietuviais. Jau daugiau nei metai esi Lietuvos Respublikos garbės konsulas Michigan valstijoje. Kaip sekasi šiose pareigose ir kas pareikalauja daugiausia laiko ir pastangų? Kas duoda didžiausią pasitenkinimą?**

— Man gaila, kad neturėjau laiko atlikti tiek, kiek norėjau. Savo, kaip Michigan valstijos Respublikonų partijos pirmininko, pareigose turbūt turėjau didesnę galimybę iškelti Lietuvos vardą, jos pasiekimus ir net supažindinti vienus verslininkus su kitais, pasidalinti patirtimi su Lietuvos politikais ir padėti Lietuvos ambasadoriui ten, kur jam reikia arba kur galiu kaip nors prisidėti.

— **Kiek, Tavo stebėjimu, lietuviai yra įsitraukę į gyvenamojo krašto politinį gyvenimą? Gal reiktų palyginti su kitomis tautybėmis.**

— Visai neblogai. Turime lietuvių kilmės senatorių ir Kongreso atstovų. Tai labai svarbu, nes senatorius yra demokratas, o Kongreso atstovas — respublikonas. Tai reiškia, kad aukščiausiose JAV ranguose turime „gerą draugą“ kiekvienoje partijoje.

Taip pat yra nemažai kandi-

datų, išrinktų vietiniuose rinkimuose, pvz., Lemont miestelyje Sigitas Vaznelis neseniai buvo išrinktas vietinės partijos pirmininku, Linas Kojelis taip pat užima savo vietovės partijos pirmininko postą. Culpeper miesto meras yra lietuvis ir t.t.

Turiu pasakyti, kad iš tokio mažo krašto kilę žmonės neblogai įsijungę į politiką. Negalima palyginti su, sakykime, žydais ar net lenkais. Bet aš turiu pasakyti, kad mūsų žmonės neblogai išsikūrę ir jeigu turėsime galimybę arčiau pabendrauti, tai galėtų būti naudinga.

— **Ne kartą ir su pasididžiuoimu amerikiečiams pabrėži savo lietuvišką kilmę. Tai gražu ir skatintina. Tačiau ar dėl to kartais tenka susilaukti kokių negatyvių pastabų, ypač šiomis dienomis, kai daug kas į imigrantus ir jų palikuonis žiūri gana nepatikliai?**

— Aš stengiuosi šią padėtį išnaudoti. Man atrodo, kad žmonės gerbia ar net džiaugiasi pamatę tokį „imigrantą“ kaip aš, kurio šeima atvyko į šį kraštą, išmoko naują kalbą, įsikūrė ir įsijungė į politinį gyvenimą taip, kuris vis išlaiko savo kilmę.

Aš visur rašausi „Saulius „Saul“ Anužis“, kad žmonės užklaustų „koks tai vardas“. Visi respublikonų kandidatai, kurie nori 2008 metais kandidatuoti į JAV prezidentūrą, jau žino, kad aš esu lietuvis, beveik visada, kai jie atvyksta, išeina kalba apie Lietuvą.

Kas dveji metai organizuojame „Mackinac Conference“, į kurią suvažiuoja daugiau nei 3,000 partijos veikėjų ir vadovų iš Michigan ir kitur. Kaip partijos pirmininkas per tą suvažiavimą daug ką supažindinau su Lietuva. Per pagrindinį pokylį mano žmona Lina (buvusi Alksninytė) įteikė man iš Lietuvos Respublikos ambasadoriaus gautą Lietuvos vėliavą, kuri plevėsavo virš Lietuvos ambasados Washington, DC. Ji ir dalį laiško visiems perskaitė lietuviškai. Tuo pačiu per mūsų surengtą priėmimą mes pasidalinome lietuviškais patiekalais ir visus pavaišino me „Švyturio“ alumi. Ten buvę net ir dabar dažnai užklausia „Ką dar geriate Lietuvoje?“

Man atrodo, kad protingai pasinaudojant tuo, kad esi palikuonis, ši savybė gali būti ir privalumas, o ne tik problema.

Nukelta į 5 psl.

Atkelta iš 4 psl.

Sunkiau galėtų būti, jeigu reiktų kandidatuoti į JAV Kongresą arba Senatą. Sunkesnė pavarde ir t.t., bet kartu tai gali ir padėti, nes visada sunkiau užmiršti įdomų vardą ar pavardę.

— **Anksčiau buvo rašyta, kad laisvalaikio mėgsti važinėti savo pamiltu motociklu. Ar dabar Tavo gyvenime to laisvalaikio dar esama ir kaip jis praleidžiamas? O gal reiktų gal su humoru klausti, ar kada savo šeimą bematai?**

— Mano darbas dabar yra labai intensyvus. Per pirmuosius metus aš maždaug 900 mylių kas mėnesį automobiliu važinėju po Michigan valstiją. Paprastai vakarais, kai visi kiti nedirba, mane kviečia į vakarienes, vesti seminarus arba duoti interviu. Savaitgaliais yra puiki galimybė susitikti su veikėjais.

Laisvalaikio daug nėra. Man tikrai reikia paskirti šiek tiek laiko pabendrauti su šeima. Vaikai ir žmona supranta, kokia mano atsakomybė, tad, nors ne visada laimingi, jie remia mano darbą ir supranta mano pasišventimą.

Pereitis metais tik du kartus teko išvažiuoti motociklu. Šiais metais tik vieną kartą, bet stengiuos surasti politinę priežastį pasivažinėti. Tai būtų neblogas propagandinis veiksmas. Jau organizuojame grupę politikų važiuoti į valstijos sostinę — Lansing demonstruoti, kad būtų suteikta daugiau laisvių motociklininkams. Taip pat noriu važiuoti į šiaurės Michigan, gal pritraukčiau kitų mėgėjų ir tarp miestų organizuotume kokį renginį. Reikia pamėginti ką nors naujo.

— **Po devynių mėnesių Tavo pareigos baigiasi. Kas laukia po**

to? Ar grįši į savo įkurtą bendrovę „Quick Connect USA“? O gal jos visiškai ir nebuvo palikęs? Kaip patenkinsi savo norą likti aktyviu politiniame gyvenime?

— Aš palikau įmonę savo partnerio rankose dvejiems metams. Mes susitarėme, kad aš atsisakysiu algos ir darbo tol kol būsiu pirmininkas. Nors seku ir karts nuo karto pasižiūriu į įmonės knygas ir pasiekimus, aš nedalyvauju nei kasdieniniame darbe, nei planuojant strategiją.

Dėl savo tolimesnio politinio gyvenimo sunku pasakyti. Vieni ragina dar kartą pasilikti pirmininku, kiti nori nukreipti į kitus partijos postus. Aš neapsispręsiu ir apie tai net negalvosiu, kol nepasibaigs šitie rinkimai. Visko gali būti.

— **Ką dar norėtum pasakyti mielie „Draugo“ skaitytojams?**

— Aš šiais metais atsisakiau kandidatuoti į JAV LB Tarybą ir mažiau dalyvauju Lietuvių fondo bei skautų veikloje. Dėl to atsiprašau, bet viskam neužtenka laiko. Aš tikiuosi, kad mano darbas prisidės prie lietuviybės išlaikymo, kad turėsiu kitokių galimybių prisidėti prie lietuviškų darbų. Tarp mūsų visų vis trūksta veikėjų, darbuotojų ir net dalyvių.

Tad aš raginčiau visus skaitytojus įsijungti ten, kur galite, ten, kur arčiau širdies. Visi įsijungę, sekdami mūsų skautų šūkiu „Dievui, tėvynei ir artimui“, galėsime padėti Lietuvai ir galėsime įsijungti į kasdieninį gyvenimą čia Amerikoje.

— **Ačiū už pokalbį ir sėkmės ateityje!**

Kalbėjosi
Romualdas Kriaučiūnas

Jurgos svetainė pelnė apdovanojimą

Dainininkės Jurgos oficiali interneto svetainė **www.jurgamusic.com** apdovanota šių metų Lietuvos www čempionate. Vos prieš du mėnesius veiklą pradėjęs Jurgos tinklapis gavo čempionato organizatorių prizą kaip geriausias asmeninių puslapių kategorijoje.

Gausiai lankomoje Jurgos svetainėje **www.jurgamusic.com** gerbėjai randa ne tik dainininkės koncertų tvarkaraštį, informacinius pranešimus, neskelbtas nuotraukas ar kūrinius, bet ir gali pabendrauti su savo mėgstama atlikėja. Šiltu bendravimu koncertuose išsiskirianti dainininkė išlieka nuoširdi ir virtualioje erdvėje. Jos manymu, tai bene geriausias būdas susipažinti su savo gerbėjais, sužinoti jų nuomonę, lūkesčius.

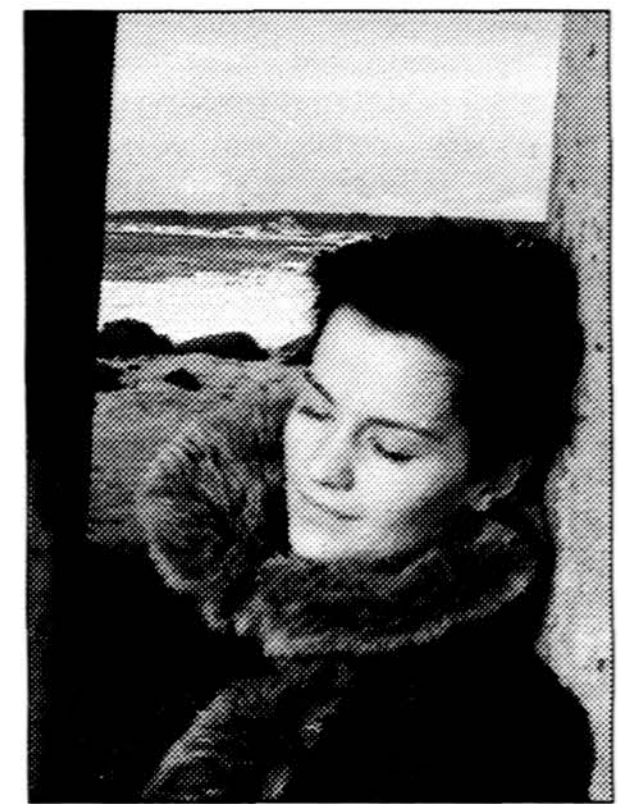
Pergalė lietuviškame www čempionate praėjusį savaitgalį buvo ne vienintelė gera naujiena Jurgai. Tą patį savaitgalį naujausia šios atlikėjos daina „Galbūt“ tapo karščiausia naujiena „M-1“ ir „Radiocentro“ laidose, o kiek anksčiau buvo pasiekusi Nr. 1 Alytaus radijo stotyje „FM99“. Puikiai radijo klausytojų priimto kūrinio „Galbūt“ debiutas yra toks sėkmingas, kad kol kas nusileidžia tik debiutinio Jurgos „Nebijok“ sėkmei.

„Galbūt“ jau yra ketvirtoji Jurgos albumo „Aukso pieva“ radijo daina. Radijo stotyse skambėjusios šio albumo dainos „Nebijok“, „Saulės vandenį“ ir titulinis kūrinys „Aukso pieva“ yra puikiai pažįstamos klausytojams. Ankstesnė Jurgos daina „Aukso pieva“ nuo sausio

mėnesio iki šiol išlieka M—1 populiariausių dainų 40-tuko sąrašuose. „Tačiau būtent daina „Galbūt“ geriausiai nusako mano jausmą šiame pasaulyje“, — sako Jurga.

Džiugios žinios apie sėkmę www čempionate ir pasisekusį dainos „Galbūt“ debiutą Jurgą pasiekė pajūryje, kur praėjusį savaitgalį dainininkė surengė savo koncertus Palangoje ir Kretingoje. Netradicinėse erdvėse mėgstanti dainuoti atlikėja praėjusį savaitgalį dalyvavo didžiausioje Kretingos metų šventėje — šv. Antano atlaiduose. Jurgos koncertas sulaukė ypatingo šventės svečių dėmesio ir vyko sauskimšame pranciškonų vienuolyno kiemelyje.

Laura Jankauskaitė

Jurga prie Palangos tilto.

Tado Stackevičiaus nuotr.

Jis labai susimušė koją ir šoną, net savaitę gulėjo lovoje ir negalėjo eiti į darbą. Aš šį įvykį gerai mačiau, nes stovėjau šalia ir, kai jis įpuolė į eketę, labai išsigandau ir pradėjau šaukti: „helfen, helfen“. Jam ištraukti koją iš eketės padėjo žvejai. Jie dar davė priedo didelį karpį, kad nesiskųstų, nes ant ledo pardavinėti žuvis nebuvo galima.

Tiesa, būčiau pamiršęs parašyti apie savo trumpą mokslą vokiškoje mokykloje. Kaptainis įkalbėjo mano tėvus, kad leistų mane mokytis į mokyklą. Aš labai bijojau ir nenorėjau eiti, nes vokiškai dar silpnai kalbėjau. Tėvams sutikus, nežiūrind mano nenoro eiti į mokyklą, Kaptainis susitarė su mokytoja ir mane priėmė į ketvirtą klasę. Tai buvo 10 dienų prieš Kalėdas. Jis mane į mokyklą palydėjo ir pristatė mokytojai (Fraulein). Kitomis dienomis į mokykląėjome kartu su tos pačios klasės mokiniu, mano nauju draugu Walteriu. Klasės mokiniai mano atžvilgiu buvo labai draugiški. Aš po truputį kiekvieną dieną vis labiau pradėjau įsisavinti vokiečių kalbą ir suprasti, ką sako mokytoja ir klasės draugai. Po keleto dienų aš apsipratau mokykloje ir man mokytis patiko. Tik gaila, kad mokytis teko trumpai. Mokykloje man sekėsi aritmetikos skaitmeninių uždavinių sprendimas su vienu nežinomuoju. Aš tokius uždavinius buvau sprendęs Lietuvoje mokymasis ketvirtame skyriuje (klaseje). Be to, 1944 m. birželio mėn. buvau baigęs Gražiškių pradinės mokyklos penkis skyrius (klases), kur mok. Vincas Žebertavičius buvo išmokęs apskaičiuoti procentus bei trupmenų veiksmus. Mokytoja stebėjosi, iš kur aš taip gerai moku spręsti aritmetikos uždavinius, net buvo pasikvietusi prie lentos, kad įsitikintų, ar aš tikrai moku spręsti. Aritmetikos pamokos metu kai kurie klasės mokiniai ateidavo pasižiūrėti į mano sąsiuvinį, kaip aš išsprendžiau. Man buvo stebėtina tai, kad pamokos metu mokiniai galėjo vaikščioti po klasę, ko Gražiškių pradinėje mokykloje nebuvo galima daryti be mokytojo leidimo. Kiek sunkiau buvo su žodiniais aritmetikos uždaviniais, nes aš ne visuomet suprasdavau jų esmę, kadangi man trūko vokiškų žodžių žinojimo ir kalbos įgūdžių. Sun-

RYTŲ PRŪSIJOS KELIAIS ALGIRDAS LUKOŠEVIČIUS

Nr. 9

kiausia buvo skaityti knygas gotiškais raidėmis. Raidės kartais sumaišydavau, bet mokytoja visuomet geranoriškai pataisydavo. Mokykloje buvo ruošiamasi sutikti Kalėdų šventes. Kiekvieną dieną viena pamoka buvo skirta mokymuisi kalėdinių giesmių bei dainų. Prieš pat Kalėdų atostogas, paskutinę mokslo dieną, kiekvienas mokinių gavo dovanėlę. Aš taip pat gavau dovanėlę, kurioje radau 10 sąsiuvinį, 2 pieštukus, plunksnakotį su plunksna ir rašalinę su rašalu, o taip pat skaitymo knygą, iš kurios ketvirta klasė mokėsi. Grįžęs iš mokyklos, pavakare su Valaičių Vytukuėjome į mišką parsinešti kalėdinių eglių. Miškas buvo už 2 km nuo mūsų namų. Jau beveik sutemus su eglytėmis laimingai grįžome į namus. Mūsų laimei, niekas nepastebėjo, nes už eglių iškirtimą tėvai būtų gavę mokėti pinigine baudą. Vokiečiai iš eglišakių pindavo kalėdinius vainikus, juos papuošę kabindavo. Toks vainikas iš eglišakių, gražiai papuoštas kabėjo mokyklos klaseje.

Parsinešęs eglytę dar tą patį vakarą papuošiau karpiniais iš spalvotų popierių ir žvaigždutėmis, padarytomis iš šiaudelių. Skurdžiai ji atrodė, bet vis tiek buvo kalėdinė eglytė. Ja labai džiaugėsi broliukas Juozukas. Skurdi buvo Kučių vakarienė, jos valgiai. Tai buvo paskutinės Kučios, kada visa šeima susėdo prie stalo, buvo liūdna, kad esame toli nuo Tėvynės, nieko nežinojome, kas vyko tuo metu Lietuvoje, koks likimas mūsų laukia ateityje. Liūdnos buvo ir Kalėdų šventės. Į svečius atėjo Valaičiai, Kaptainis ir Kurtinaičių Teresėlė. Kuklios buvo kalėdinės vaišės. Kučių ir Kalėdų šventinę nuotaiką sugadino nenumatyta atsitiki-

mas. Kaip būdavo įprasta gyvenant Lietuvoje, tą vakarą prieš Kučių vakarienę visi šeimos nariai išsimaudydavo, kad Kalėdų šventės sutiktų švarūs ir išsiprausę. Gavę pas Vyšnevsčius pasiskolinti didelę „balią“ (skardinę vonią), visi šeimos nariai ruošėmės išsimaudyti. Prišildžius vandens Mamytė pirmutinį prausė mažiausią šeimos narį, brolių Juozą. Jai išėjus iš virtuvės į kambarį pasiimti rankšluostį, brolis, norėdamas prisipilti šiltesnio vandens į „balią“, su puodeliu sėdėdamas karštą vandenį, prisilietė šonu prie karšto puodo ir labai jį nusidegino. Jis ėmė verksti ir šaukti. Iš to susijaudinimo Mamytė Juozuko nudegintą šoną pradėjo tepti sūdytu sviestu, druska dar labiau padidino skausmą. Brolis jau neverkė, bet klykė nesavu balsu iki mėlynumo, nusilupo nudeginto šono odelė, atsivėrė žaizdos. Kilo didžiulė problema dėl infekcijos. Vaistų nėra, sterilių bintų taip pat neturėjome. Pamenu, kad Mamytė plėšė švrią lininę staltiesę ir bintus ir jais bintavo broliui nudegintą šoną. Žaizdą tepdavo kiaušinio baltymu ir šviežia grietinele. Taip gydant per tris savaites nudeginta žaizda apgijo ir užaugo nauja odelė. Visiems šeimos nariams su Juozuko nudegintu šonu buvo daug rūpesčio. Juo labiau, kad buvo neaišku, kokią staigmeną atneš rytojus, jei reikės staiga evakuotis. Greitai praėjo kalėdinių švenčių dienos. Naujų Metų proga su maisto kortelių talonais buvo galima išsipirkti 0,5 kg šokoladinių saldinių. Į par-dotuvę Bergfriedeėjome dviese su Valaičių Vytuku. Reikėjo eiti plentu per mišką. Miške pamatė juodo gymio kariškius, kurių anksčiau einant tuo keliu niekuomet nematydavome. Šie nematyti kariškiai vilkėjo vokiečių vermachto uniforma, o ant kairės rankovės buvo prisūti mėlynos-raudonos spalvos ženkleliai — vėliavėlės. Jie kirto pušis, darė blindazus ir statė užtvartą prie plento bei kasė apkasus. Kiek pamenu, vlasovininkas Miša pasakojo mano Tėvui, kad miške apsistoję Krymo totorių savanoriai, kurie ruošiasi gynybai prieš sovietų armiją. Po Trijų Karalių švenčių aš vėl pradėjau eiti į mokyklą.

Bus daugiau.

Tremčių atminimo tąsa — jaunimo rankose

Atkelta iš 1 psl.

tėvų ir protėvių kančių vietas, siekis gilintis į gimtąją istoriją dar kartą liudija, kad istorinės tiesos grūdas sudygo jaunosios kartos širdyse. Nuoširdžiai linkiu sėkmės visoms ekspedicijoms ir kaip tautinio solidarumo bei istorinės tautos ženklą noriu įteikti simbolį, kuris ištisus dešimtmečius buvo stumiamas iš lietuvių sąmonės, tačiau liko laisvės ir tiesos simboliu — Lietuvos trispalvė, — minėjime sakė prezidentas V. Adamkus.

Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos kuopos kariai tradiciškai padėjo gėlių prie tremties ir genocido atminimo paminklų, buvusių KGB rūmų, Tuskulėnų rimties parke įrengto kolumbariumo.

„Prieš šešiasdešimt penkerius

metus įvykusi tragedija žiauriai paveikė tautos ir valstybės likimą. Ir šiandien, praėjus daugiau nei pusei amžiaus, be skausmo negalime prisiminti Lietuvos okupacijos ir jos padarinių — terrors, trėmimų, tūkstančių žuvusiųjų ir suluošintų, nukankintų ir apšmeižtų po mirties. Neabejoju — kad ir kiek metų praeis nuo 1941—ųjų birželio, tauta visada su širdgėla minės šiuos įvykius, o jų aukos prisimins su pagarba ir atjauta“, — pažymėjo savo kalboje V. Adamkus.

Minėjime prie paminklo tremtiniams taip pat kalbėjo Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro, Lapteviečių brolijos vadovai, kraupių tremtinių atsiminimų ištraukas skaitė jaunosios Lietuvos kartos atstovai.

Nuskurdę ugniagesiai palieka tarnybą

Atkelta iš 1 psl.

gegužės mėnesį, kai sudegė keli gyvenamieji pastatai, nebūtų įvykusi. Į gaisro vietą atvyko vienintelis savi valdybės gaisrinės ugniagesys, tuo tarpu didesnių miestų komandų ekipažuose turi būti po penkis žmones.

„Elektrėnų priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos profsąjungos atstovai skundžiasi, kad tarnybą paliko aštuoni ugniagesiai, o atėjo tik vienas, todėl jeigu bet kurioje pamainoje įvyktų nelaimė šiluminėje elektrinėje — pasekmės gali būti katastrofiškos“, — sako Ugniagesių gelbėtojų profsąjungų susivienijimo pirmininkas.

Vidaus reikalų sistemos respublikinės profesinės sąjungos pirmininkės Laimutės Narkienės teigimu, tokia padėtis yra visoje vidaus reikalų sistemoje.

Trūksta ne tik ugniagesių gelbėtojų, bet ir policijos pareigūnų. Tad jeigu padėtis nesikeis, ne tik patiems teks gaisrus gesinti, bet ir nuo vagių bei kitų užpuolikų gintis.

Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento Planavimo ir visuomenės informavimo skyriaus viršininkas Audrius Čiuplys sakė, kad ugniagesių algos dydis priklauso nuo jų darbo stažo.

„Vienas dalykas yra, kai ugniagesys tik priimtas į pareigas, kitas dalykas — kai turi tam tikrą stažą“,

— teigė A. Čiuplys.

Ugniagesio algos vidurkis dabar siekia 1,070 litų atskaičius mokesčius.

Tačiau, pasak A. Čiuplio, yra 11 tarnybų, kuriose ugniagesiai dirba darbo sutarčių pagrindais — jie yra nestatutiniai ir iš tikrųjų gauna 800 litų atlyginimą.

„Yra tarnybų, kur iš tikrųjų trūksta 5–8 žmonių. Tai yra labai daug, kai tarnyboje iš viso yra 40 etatų. Pavyzdžiui, jei pamainoje būdi 5–7 žmonės, ir jei trūksta 5 etatų, tai galit išivaizduot, kad trūksta vienos pamainos. Mes to neneigiam“, — sakė A. Čiuplys.

Sumažėjus darbuotojų, paprastai perskirstomos pamainos.

Įvairiose Priešgaisrinės gelbėjimo tarnybose dabar yra laisvi 244 etatai. Vilniuje — 19, Kaune — 24, Klaipėdoje — 16, Šiauliuose — 11, Alytuje, Tauragėje ir Marijampolėje — po 12 etatų, Kelmėje — 6, Radviliškyje — 5. Visagino priešgaisrinėje gelbėjimo tarnyboje laisvi net 15 etatų.

Sužinoję, kokį gaus atlyginimą, kokios bus jų darbo sąlygos, vyrai ugniagesio darbu nesusigundo. Be to, ugniagesiams gelbėjimams taikomi griežti sveikatos reikalavimai, tad pasitaiko, kad medikų komisija nusprendžia, jog žmogus dėl sveikatos būklės negali dirbti šioje tarnyboje.

nuko pirmavo 1:0.

* Pasaulio futbolo čempionate Vokietijoje trečiadienį pirmosiose keturių komandų H grupės rungtynėse dvyliką kartą pirmenybėse dalyvaujanti, bet nė karto prizininke netapusi, Ispanijos rinktinė trečiadienį Leipzig 4:0 sutriuškino turnyro debutantę Ukrainos vienuolikę. Tai buvo didžiausiu įvarčių skirtumu kol kas šiame čempionate pasibaigusios rungtynės. Du įvarčius nugalėtojams pelnė bei tarp rezultatyviausių pirmenybių žaidėjų pateko David Villa.

* NHL New York „Rangers“ komandos gynėjui Dariui Kasparačiui bus atlikta traumuotos kirkšnies operacija. 33-jų metų ledo ritulininkas iš Lietuvos bus operuojamas Montreal, Kanadoje. Beje, gegužės mėnesį D. Kasparačiui buvo atlikta peties raiščių operacija, po kurios, pagal gydytojų prognozes, jis turėtų atsigausti iki naujojo sezono pradžios.

Sportas

* Sėkmingai Italijoje vykstančiame Europos „Laser Radial“ jachtų klasės Europos buriavimo čempionate varžosi Lietuvos atstovės Gintarė Volungevičiūtė ir Aušra Milevičiūtė. Antradienį laimėjusi penktąjį plaukimą G. Volungevičiūtė pirmąją moterų varžybą. Lietuvos buriuotoja, laimėjusi du plaukimus ir dar dviejuose užėmusi antrąsias vietas, turi 6 taškus ir keturiais taškais lenkia antroje vietoje esančią britę Penny Clark. Aušra Milevičiūtė po trijų plaukimų pirmąją jaunių varžybą.

* Nesėkmingai Belgrade (Serbija ir Juodkalnija) vykstančių devynių komandų Europos beisbolo konfederacijos (CEB) taurės kvalifikacinį turnyrą pradėjo Vilniaus „BK Vilnius-Logipolija“ komanda. Antradienį pirmosiose penkių komandų B grupės rungtynėse sostinės beisbolininkai 2:7 nusileido turnyro šeimininkei „BC Belgrad 96“ komandai, nors iki šeštojo kėli-

Jūriniai ereliai suka lizdus

Jūrinis erelis.

Gedimino Savickio (ELTA) nuotr.

Vilnius, birželio 14 d. (ELTA) — Lietuvos miškuose susuktų didžiausių mūsų šalyje perinčių plėšriųjų paukščių — jūrinių erelių lizduose pasirodė jaunikliai.

Pasak Kauno Tado Ivanausko zoologijos muziejaus Ornitologijos skyriaus vedėjo Sauliaus Rumbučio, jūrinis erelis yra visuotinai nykstančios rūšies paukštis, įrašytas į Raudonąją knygą. Šią rūšį Europoje globoja Berno konvencija.

Jūrinis erelis — didžiausias Lietuvoje perintis plėšrusis paukštis. Jis išsiskiria dideliu snapu, trumpa pleišto formos uodega. Sveria 4.1–5.5 kilogramo. Nuo vieno išskleisto sparno galo ligi kito — beveik pusantro metro.

Jūriniai ereliai gyvena miškuose prie jūros įlankų, didesnių upių, ežerų,

žuvininkystės tvenkinių. Jie minta žuvis, vandens paukščiais, rečiau — žinduoliais. Lizdus suka 11–28 m aukštyje, medžiuose, augančiuose netoli atviros vietovės — pelkės plynės, kirtavietės, miško aikštelės. Lizde išauga 1–3 jaunikliai.

Lietuvoje perinčių jūrinių erelių nebebuvo aptinkama nuo XX a. pradžios. Pirmieji lizdai vėl rasti tik 1987 metais. Manoma, kad mūsų šalyje gali perėti apie 80 — 90 šių paukščių porų.

Siekiant išsaugoti jūrinių erelių populiaciją Lietuvoje, viešojo ištaiga Gamtosaugos projektų vystymo fondas (GPVF) jau treji metai vykdo šių paukščių apsaugos projektą. Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejus — aktyvus šio projekto dalyvis.

„Darbiečių“ sukelta sumaištimi verta susirūpinti

Atkelta iš 1 psl.

„Tik dabar, Darbo partijai praradus įtaką Seime, atrodo, nuspręsta į neteisėtą veiklą įtraukti Europos Parlamentą. Būdamas valdžioje, Darbo partijos vadovybė ne tik nesirūpino žmogaus teisių gynimu. Ji manė, kad pažeidimus ir piktnaudžiavimus viešumon keliančios, nuo valdžios nepriklausomos pilietinės organizacijos yra pavojingos valstybei.“

Partijos vadovas Viktoras Us-paskichas už pasipiktinimą tokiu nuo valdžios nepriklausomų pilietinių institucijų veikla „Respublikos“ buvo pripažintas savaitės žmogumi, — teigia K. Čilinskas, primindamas minėtojo dienraščio publikacijas apie esą valstybei kenkiančią filantropo George Soros finansuojamą nevyriausybinių organizacijų veiklą.

Kaip pranešė europarlamentaras Eugenijus Gentvilas, pirmadienį vakare Europos Parlamento (EP) Liberalų ir demokratų (ALDE) frakci-

jos vadovybė gavo nepasirašytą laišką, kuriame Lietuva kaltinama kaip šalis, kurioje nuolat pažeidinėjamos žmogaus teisės. Anoniminiu laišku reikalaujama „išreikšti susirūpinimą ir organizuoti parlamentinius klausymus, skirtus aptarti Žmogaus teisių stebėjimo instituto žmogaus teisių pažeidimų Lietuvoje apžvalgą“.

ALDE frakcija taip pat gavo laišką, kuris išsiųstas iš „darbietės“ europarlamentarės Onos Juknevičienės elektroninio pašto adresu.

O. Juknevičienės pasirašytame laiške informuojama apie prieš kelis mėnesius Lietuvos Žmogaus teisių stebėjimo instituto parengtą žmogaus teisių 2005 metais apžvalgą, politinę padėtį, žiniasklaidos „puolimą“ prieš Darbo partiją ir jos vadovus, ligšiolinės vyriausybės atsistatydinimo aplinkybes ir Darbo partijos būstinėje teisės saugininkų atliktas kratas.

G. W. Bush atsisveikino su A. Brazausku

Vilnius, birželio 14 d. (BNS) — JAV prezidentas George W. Bush laiške atsistatydinusiui Lietuvos premjerui Algirdui Brazauskui padėkojo už darbą ir pasveikino su šalies pasiektais laimėjimais.

„Priimkite mano didžiausius linkėjimus paliekant ministro pirmininko postą ir leiskite pasveikinti su reikšmingais Lietuvos laimėjimais, iškovotais Jums vadovaujant. Narystė NATO ir Europos Sąjungoje simbolizuoja istorinį Lietuvos pasiekimą ir stiprina šias abi organizacijas“, — rašoma JAV prezidento

laiške.

Kaip pranešė Vyriausybės spaudos tarnyba, G. W. Bush laiške „šiltai prisimena“ savo apsilankymą Vilniuje 2002 m. lapkritį ir A. Brazausko vizitą Washington, DC, 2004 m. kovo mėnesį švenčiant Lietuvos prisijungimą prie NATO.

G. W. Bush taip pat rašo, jog JAV vertina partnerystę su Lietuva plėtojant laisvę, pažymimos Lietuvos pastangos remti demokratijos plėtrą laisvės keliu žengiančiose šalyse. JAV tikisi tęsti artimą draugystę ir bendradarbiavimą.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS
žinių agentūrų pranešimais)

JT vėl ragina uždaryti Guantanamo

JAV karijai veda antrankiais surinktą Guantanamo kalinį. Spiegel.de nuotr.

Ženeva, birželio 14 d. („Reuters“/BNS) — Penki Jungtinių Tautų (JT) žmogaus teisių ekspertai trečiadienį paragino uždaryti JAV kariškių administruojamą kalėjimą Guantanamo bazėje, kur praėjusią savaitę nusižudė trys sulaikytieji.

Pasak ekspertų, savižudybės buvo galima numatyti atsižvelgiant į sunkias sąlygas šioje stovykloje, kurioje laikoma maždaug 460 kalinių.

Ekspertai, kurie ne kartą ragino uždaryti Guantanamo stovyklą, nurodė, kad trys birželio 10-ąją vienu metu nusižudę kaliniai privertė dar labiau nerimauti dėl sulaikytųjų psichinės sveikatos. Daugelis Guantanamo kalinių tęsia bado streiką, kuriuo protestuoja prieš elgesį su jais.

Paskelbtame pareiškime ekspertai rašo, kad tas tris savižudybes „tam tikru mastu buvo galima numatyti atsižvelgiant į žiaurias ir ilgai trunkančias jų sulaikymo sąlygas“ ir kad jos „didina būtinybę skubiai uždaryti sulaikytųjų centrą“ Kuboje.

Du arabai iš Saudo Arabijos ir vienas jemenietis itin saugomose kamerosose šeštadienį pasikorė pasidare virves iš drabužių ir paklodžių. Tai pirmieji Guantanamo mirę kaliniai nuo pat 2002-ųjų, kai amerikiečiai pradėjo siųsti į šią bazę sulaikytus įtariamus „al Qaeda“ ir Talibano narius.

Dėl neriboto sulaikymo termino, neturėdami jokių teisių, kurios karo belaisviams ar įtariamiesiems nusikaltėliams suteikiamos pagal JAV teisingumo sistemą, bado streiką paskelbė ir nusižudė mėsino dešimties Guantanamo kalinių.

Minėti penki ekspertai yra Leila Zerrougui, kuri užsiima savavališko sulaikymo klausimais, alžyrietis Leandro Despouy, užsiimantis teisėjų nepriklausomumo klausimais, kankinimus vertinantis austras Manfred Nowak, pakistanietė Asma Jahangir, besirūpinanti religijos laisve, ir Paul Hunt iš Naujosios Zelandijos, užsiimantis sveikatos apsaugos klausimais.

Rusijos ir Gruzijos santykiai — „nenormalūs“

Sankt Peterburgas, birželio 14 d. („Interfax“/BNS) — Rusijos prezidentas Vladimir Putin pareiškė, kad per susitikimą su Gruzijos prezidentu Michail Saakašvili buvo kalbama apie tai, „kaip nemaloniai klostosi Rusijos ir Gruzijos santykiai ir apie tai, kaip ne tik atkurti, bet ir plėtoti dvišalius ryšius“.

„Susitarime pagerinti tarpusavio santykių mechanizmą. Kalbėjome ir apie išsaldytus konfliktus. Šių problemų iššyk neišspręsi, tačiau yra noras siekti jų sprendimo“, — sakė V. Putin po dvi valandas trukusio uždaro susitikimo, kuris trečiadienio naktį baigėsi Konstantino rūmuose, esančiuose netoli Sankt Peterburgo.

V. Putin pranešė, kad ir jis, ir M. Saakašvili mano, kad „santykiai politinėje srityje klostosi nenormaliai ir kad mes ieškosime būdų juos sureguliuoti“.

„Daug nuoskaudų buvo dėl kontaktų ir supratimo stokos, tačiau yra noras išeiti iš tokios būklės“, — sakė jis.

M. Saakašvili po susitikimo ekonomikos forumo užkulisiuose, kuris prasidėjo trimis valandomis vėliau negu buvo planuota, irgi pažymėjo, kad „dauguma problemų liko ne-

išspręsta“.

„Gaila, tačiau pas mus daugiau klausimų, negu atsakymų. Mes tikimės konstruktyvesnio dialogo, konstruktyvesnės išeities iš situacijos“, — sakė jis žurnalistams.

Gruzijos prezidentas pasiūlė V. Putin surengti susitikimą, kai Kremlius pripažino Abchazijos ir Pietų Osetijos teisę į apsisprendimą. Vis dėlto, kaip rodo prezidentų pareiškimai, nė vienu opiu klausimu Tbilisi ir Maskva nepasiekė tarpusavio supratimo.

Rusijos ir Gruzijos santykiai ėmė šlyti 2004 metais, kai po „rožių revoliucijos“ šalies vadovu tapo provakarietiškos orientacijos šalininkas M. Saakašvili, o netrukus įtampa tapo prekybiniu karu — Maskva uždraudė įvežti į Rusijos teritoriją Gruzijos vynu ir mineralinį vandenį.

Kalbėdamas apie nepripažintą Abchazijos ir Pietų Osetijos respubliką, kurios nenori paklusti Tbilisi, V. Putin pabrėžė tautų apsisprendimo teisę, o M. Saakašvili patarė „palikti Gruziją ramybėje“, pažymėdamas, kad Rusijai ir Gruzijai „lemta gyventi palaikant geros kaimynystės santykius“.

EUROPA

TALINAS

Estijoje trečiadienį, birželio 14 dieną, minėtos 65-osios metinės, kai SSRS diktatoriaus Josif Stalin nurodymu prasidėjo pirmieji šalies gyventojų trėmimai į Sibirą. Šios skaudžios sukakties proga Estijos prezidentas Arnold Ruutel, parlamento pirmininkas Toom Varek ir ministras pirmininkas Andrus Ansip paskelbė bendrą pareiškimą. „Birželio trėmimai atskleidė tikrąją totalitarinio režimo esmę. Būtent šis tragiškas istorinis patyrimas privertė vėliau daugelį tėvynainių pasirinkti „miško brolio“ likimą ar bėgti per jūrą valtimis“, — sakoma dokumente. Jo autoriai pabrėžia: „Priespauda nepajėgė palaužti tautos, atimti vilties ir tikėjimo. Laisvė brangesnė už turtus kiekvienai tautai“.

KIJEVAS

Ukrainos socialistų partija (USP) pasirengusi atsisakyti savo pretenzijų į parlamento pirmininko postą, jeigu pagal proporcijas visos pareigos bus skirstomos tarp koalicijos dalyvių, pareiškė USP vadovas Oleksandr Moroz. Pasak jo, pastaruoju metu žiniasklaidos priemonėse išryškėja tendencija apkaltinti socialistus sužlugdžius derybas dėl koalicijos sudarymo. Drauge O. Moroz priminė, jog USP nuo derybų pradžios laikėsi nuomonės, kad būtina pasiskirstyti pareigas tarp koalicijos dalyvių pagal proporcijas. Tuo tarpu Regionų partija neatmeta galimybes, kad Viktor Janukovič bus paskirtas Aukščiausiosios Rados pirmininku.

JAV

WASHINGTON, DC

JAV jūrų pėstininkų korpusas antradienį pasmerkė muzikinį vaizdo įrašą, kuriame vienas jūrų pėstininkas groja gitara ir dainuoja dainą apie irakiečių žudymą, o fone girdėti kitų karių juokas ir plojimai.

„Mes jį tiriamo“, — apie keturių minučių trukmės vaizdo įrašą, kuris kovo mėnesį anonimiškai buvo paskelbtas tinklalapyje www.youtube.com, bet pastaruoju metu buvo iš jo išimtas, sakė Pentagono jūrų pėstininkų korpuso atstovas spaudai, pulkininkas leitenantas Scott Fazek.

* * *

Venesuelai nutraukus naftos eksportą JAV, naftos kainos pasaulio rinkose gali pašokti 15 proc., rašo britų verslo dienraštis „The Financial Times“, cituojantis JAV Kongreso specialaus komiteto atlikto tyrimo rezultatus. Be to, toks Venesuelos žingsnis sulėtintų JAV ūkio plėtrą. Senato tarptautinių santykių komiteto pirmininkas Richard Lugar pareiškė būgštą dėl naftos tiekimo iš Venesuelos patikimumo ir pareikalavo atlikti tyrimą dar prieš pusantrų metų. Tyrimų komitetas nustatė, kad JAV „dar nėra pasirengusios“ tiekimo iš šios Lotynų Amerikos šalies nutraukimui.

* * *

JAV imigrantų bendruomenėse steigiamos naujos radikalių islamistų kuopelės, kurių nariai prijauna teroristinio tinklo „al Qaeda“ idėjoms, pranešė JAV žvalgybos ir teisėsaugos institucijų atstovai. Dauguma šių kuopelių vienija nusi-vylusius jaunuolius ir paauglius, kurie, pasinaudodami internetu, savarankiškai organizuoja ir planuoja galimus smurto aktus. Anksčiau birželį Kanados valdžia areštavo 17 žmonių, turinčių leidimus gyventi arba Kanados pilietybę, pagal kaltinimą planavus smurto aktus.

RUSIJA

MASKVA

Rusija praranda geopolitines pozicijas kelioms buvusios SSRS šalims įstojus ar stojant į NATO, pareiškė Geopolitinių problemų akademijos prezidentas, generolas pulkininkas Leonid Ivašov. „Aplink Rusiją kuriamas lankas iš Baltijos šalių, taip pat Ukrainos ir Gruzijos, kurios ketina įstoti į NATO. Tam tikru metu šios šalys gali veikti prieš Rusiją pagal šio susivienijimo įstatą“, — trečiadienį per posėdį Maskvoje sakė L. Ivašov.

ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND

www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

GEDULO IR VILTIES DIENAI

Birželio 14 d. Lietuvoje minima Vilties ir gedulo diena. Šiomet sueina 65 metai nuo to, kai 1941 m. birželio 14 d. Sovietų Sąjungos represinės struktūros pradėjo organizuoti masinius Lietuvos gyventojų trėmimus į atokias šiaurines Sovietų Sąjungos teritorijas. „Lietuvos gyventojų genocido“ pirmojo tomo duomenimis, birželio 14–18 d. bendras išvežtų iš Lietuvos žmonių skaičius siekė iki 18,500 žmonių. Didžioji dalis, apie 14,000, daugiausia moterys, vaikai ir vyresnio amžiaus vyrai, buvo išvežti į Altajaus ir Krasnojarsko kraštus, tuo tarpu likę 3,000 vyrų buvo atskirti nuo šeimų ir išvežti į Gulago pataisus darbų lagerius.

Pagrindinis pirmojo Lietuvos gyventojų trėmimo tikslas buvo aki-vaizdas: pašalinti iš Lietuvos gyventojų sluoksnį, turintį aktyvią tautinę savimonę, tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvavusį nepriklausomos Lietuvos valstybės kūrimo bei įtvirtinimo darbuose. Buvo siekiama sunaikinti ištisas šeimas, tuo pačiu metu sunaikinant jų sukaupą patirtį, visuomeninę bei kultūrinę įtaką. Kitas svarbus trėmimo tikslas — noras aprūpinti Sovietų Sąjungos Sibiro ir šiaurines sritis nemokama darbo jėga. Nuvežti į tremties vietą žmonės turėdavo patys susikurti minimalias, būtiniausias gyvenimo sąlygas bei tuo pat metu dirbti jiems paskirtus darbus.

Prieš 65 metus prasidėjusi Lietuvos gyventojų deportacija tęsėsi iki pat Stalino mirties 1953 metais. Tiesiogiai ar netiesiogiai šios represijos palietė didžiąją dalį Lietuvos gyventojų. Mano šeimoje tų metų prisiminimai be galo gyvi, nes tiek mamos, tiek ir tėčio šeimos buvo išvežtos į Sibiro pokario laikotarpį. Mama, Ramutė Augustina Šakalienė, mergautine pavarde Butautytė, dar ir dabar juokauja, kad reikia būti dėkingiems Stalinui už tai, kad nemokamai jiems Sibiro parodė! Bet, žinoma, niekam nebuvo juokinga, kai 1948 metais gegužės 23 d. mano mamos šeima buvo nuvežta į geležinkelio stotį Šiaulių apskrityje, Meskuičiuose ir susodinta į gyvulinius vagonus. Mama buvo vyriausias vaikas šeimoje, jai tuo metu buvo 6 metų, o brolis ir sesė buvo mažesni. Kelionė į Sibiro platybes truko gana ilgai, ir porai savaičių praėjus visa šeima galų gale atsidūrė Buriat-Mongolijos autonominėje respublikoje, netoli Baikalo ežero, Altajaus kalnų pašonėje. Visi buvo apgyvendinti viename barako kambaryje. Iki pat grįžimo į Lietuvą 1959 m. mano senelis su didžia dauguma į tą vietą ištremtų vyrų dirbo miško darbus, nusakino medžius bei juos kirto. Ta mediena buvo eksportuojama į Japoniją. Na, o močiutė bei jos sesuo, kuri buvo išvežta tuo pačiu metu, dirbo geležinkelio priežiūroje. Jų darbas buvo pamainomis, tai teta, kuriai dabar jau 93 metai, vis dar prisimena ir pasakoja, kaip žiemos metu, saulei dar nepatekėjus, jos klampodavo per sniegą, prižiūradamos keliasdešimties kilometrų geležinkelio bėgių atkarpą. Na, o vyrams iki darbo vietos kartais tekdavo eiti riet 8 kilometrus. Kai miškas aplink buvo iškirstas, ta gyvenvietė buvo nugriauta ir visi perkelti į naują vietą. 1956 metais po Stalino mirties tremtinių vaikams buvo leista grįžti atgal į Lietuvą. Tačiau suaugusiems,

kurie buvo ištremti iki 1950 metų, buvo sudarytos kliūtys grįžtant į tėvynę. Dėl neaiškios priežasties (logikos gal ir nereikėtų ieškoti), šeimai buvo leista iš tos vietos išvykti, bet Lietuvoje apsigyventi buvo uždrausta. Taigi mano seneliai oficialiai pasakė, kad ruošiasi apsigyventi Latvijoje. Bet paslapčiomis, jie grįžo į Klaipėdos kraštą, kur pokario laikotarpiu gyventojų nedaug bebuvė likę, ir šalia Priekulės esančiame kolūkyje tuo metu labai trūko darbo jėgos. Pažintių dėka, pavyko prisiregistruoti ir vėl įleisti šaknis Lietuvos žemėje.

Na, o tėčio, Prano Šakalio, šeima buvo išvežta paskutinio masinio trėmimo metu 1951 metais. Jo šeima buvo paimta iš Skuodo rajono Šarkės kaimo. O mano tėčio atėjo paimti anglų kalbos pamokos metu iš Skuodo gimnazijos. Jis buvo vyriausias vaikas šeimoje, lankė paskutinę gimnazijos klasę, jam tuo metu buvo 17 metų. Visa šeima, mano seneliai bei penki vaikai, buvo ištremti į Krasnojarsko kraštą ir ten prabuvo iki 1958 metų. Tėtis gerai prisimena, kaip po dviejų savaičių kelionės gyvuliniais vagonais jie galų gale buvo išlaipinti kartu su kitomis šeimomis geležinkelio stotyje. Čia jų laukė grupelė vietinių kolūkių pirmininkų, kurie atvažiavo pasirinkti savo kolūkiams darbininkus. Tos šeimos, kuriose buvo mažiau vaikų, daugiau jaunų ir darbinių žmonių, buvo išvežtos į kolūkius greičiau. Na, o tėčio šeima, kurioje buvo keletas mažamečių vaikų, gavo ilgokai palaukti, kol juos pasirinko vienas pirmininkas ir nuvežė į kolūkį, kuriame jie ateinančius keletą metų gyveno ir dirbo. Mano močiutė pasakoja, kad labiausiai ją, kaip ūkininkę, nustebino tų vietovių žemės derlingumas. Pagal jos pasakymą, tik įmesk vieną bulvę į žemę pavasari, kai sniegai nutirpsta, ir rudenį galėsi visą kibirą bulvių išsikasti. Tačiau, pasak jos, žiemos ten buvo keliskart šaltesnės, negu jie buvo pratę Lietuvoje. Tėtis po poros metų išvyko į Krasnojarską, kur įstojo į vietinį technikumą studijuoti medienos apdirbimo specialybės. Baigęs pagal paskyrimą turėjo du metus atidėti vietinėje gamykloje, o po to, grįžęs į Lietuvą, baigė tos pačios srities inžinerijos specialybę Klaipėdoje.

Aš turbūt galiu teigti, kad visai mano šeimai pasisekė, nes beveik visi pamažu sugrįžo į Lietuvą. Vienintelis iš šeimos žuvęs gulaguose buvo senelio brolis Kazimieras Šakalys, kurio mirties vieta taip ir nėra žinoma. Visi kiti vėl suleido šaknis Lietuvoje, baigė mokslus, sukūrė šeimas.

Taigi birželio 14 d. yra minima, ne tik kaip tautos gedulo, bet ir vilties diena. Vilties išgyventi, vilties sugrįžti į tėvynę, išvysti savo artimuosius. Viltis palaikė tremtinius ir kalinius sunkiausiais, juodžiausiais jų gyvenimo metais, suteikė jėgų ir tvirtybę. Jie sugrįžo gyvi ir mirė, kad atgultų amžinam poilsiui savo žemėje. Sugrįždami jie parsinešė ir juos palaikiusią viltį. Viltį, kad birželio 14 d. įvykiai nebesikartos.

Jurga Šakalytė

Mintys perduotos Philadelphia „Bendruomenės balso“ laidoje š.m. birželio 11 dieną.

VISAS PASAULIS GERBIA SAVUS

Atminties dieną (Memorial Day) Amerika pagerbė visuose karuose žuvusius, daug dėmesio skyrė per paskutinius trejus karo metus žuvusiems Afganistane ir Irake. Radijo bangomis minėtas kiekvienas žuvęs, kai kada verkšlenanti motina, žmona ar sesuo prabildavo sielvarto žodžiais. Lenkijoje viešėjęs popiežius Benediktas XVI aplankė buvusią nacių koncentracijos stovyklą, kur buvo nužudyta beveik milijonas viso pasaulio žmonių, bet dauguma nužudytų buvo žydai.

Žydai, kaip ir visada, labai pagarbiai minėjo ir mini holokaustą, jausmingai priminė žydų bendruomenei ir visam pasauliui savo tautos kančias. Žydų, išlikusių po šios tragedijos, šiandien jau labai mažai, bet kiekvienas jų, nors ir gilioje senatvėje, kankinamas skausmu, pasakoja savo tautos, savo šeimos kančias visam pasauliui, vaikams, anūkams, užrašo, kad jų išgyvenimai liktų ne vien žydų istorijos knygose, bet ir viso pasaulio. Palikuonys tęsia tą garbingą tradiciją ir tęs per amžius karta iš kartos, kaip maldą iš lūpų į lūpas. Nulenkiame galvą jiems ir mokykimės iš jų papročių, ryžtumo ir atitinkamai įvertinkime mūsų Lietuvos kančias, prie kiekvienos progos skelbkime visam pasauliui drąsiai ir garsiai: „ir mes kentėjome nuo žiaurių okupantų ir tautos išdavikų gyvenusių tarp mūsų“.

Minėjome šešiasdešimt penkerių metų sukaktuves nuo žiaurių 1941 m. birželio 13–15 d. masinių trėmimų, kai mūsų amžinas priešas iš Maskvos, Lietuvoje gyvenusių išdavikų padedamas, ištrėmė per 30,000 lietuvių, pavienių ir šeimų, neatsižvelgiant į sveikatos būklę, amžių. Senukai, vos paeinantys, buvo stumiami, spardomi, mėtomi kaip malkos. Kūdikiai griebiami iš motinų rankų, klydami krito į gyvulinius vagonus. Okupanto sargybiniai su durtuvais ant šautuvų akylai saugojo kiekvieno judesį, laukė progos ką nors nudurti, kad galėtų būti apdovanotas raudonąja didvyrio žvaigžde.

Jau prieš masinį trėmimą tūkstančiai lietuvių slapstėsi miškuose, trėmimams prasidėjus, dar daugiau bėgo į miškus, nežinodami likimo. Lygiai už savaitės nuo to baisaus Juodojo sekmadienio, birželio 22 dienos ankstyvą sekmadienio rytą prasidėjo karas tarp Vokietijos ir

Rusijos. Rusija, garsino savo didžiąją raudonąją armiją kaip nenugalimą ir geriausią, bet jau pirmą karo dieną „nenugalimoji“ armija, nuskurusi ir alkana lyg gaujos suvargusių kolchozininkų su brezentiniais batais it vyžomis, nešvariais nusitrynusiais marškiniais, surištais diržu virš nustumusių placių kelnų, pasimetusi blaškėsi, ieškodama kelio į „didžiąją tėvynę“, ieškojo ir duonos kąsnio. Pakelėję „rojų“ plėšė, žudė, atiminėjo maistą.

Tą sekmadienio rytą sukilo lietuvių tauta prieš žiaurių okupantą. Slapstėsi vyrai ėjo iš miškų su šautuvais, ragino raudonuosius greičiau bėgti. Skubėdami maskoliai vis vien rasdavo laiko žudynėms — Telšių kalėjimo gydytojas Gutmanas atrinko 75 jaunos vyrus, daugiausia mokinius, ir Rainių miškelyje žiauriai mirtinai nukankino. Kodėl kankino? Panevėžyje nužudė gydytojus ir gailėstingąją seselę. Paneriuose, kitose Lietuvos vietose nukankinta, nužudyta keletas tūkstančių lietuvių bailiosios raudonosios armijos ir jos pagalbininkų, išdavikų.

Antrąją karo dieną — birželio 23, raudonieji dar Lietuvoje, vokiečių kariuomenė tik peržengusi sieną, karo įkarštyje tą rytą lietuvių aktyvistų fronto įgaliotinis L. Prapuolenis per Kauno radiją paskelbė Laikinąją Lietuvos Vyriausybę. Ministru pirmininku paskirtas J. Ambrazevičius. Už savaitės Lietuvos Vyriausybė buvo tokios sudėties: ministras pirmininkas ir švietimo ministras — J. Ambrazevičius, krašto apsaugos — St. Raštikis, finansų — J. Matulionis, prekybos ir kontrolės — Pr. Vainauskas, pramonės — A. Damušis, žemės ūkio — B. Vitkus, komunalinio ūkio — V. Žemkalnis-Landsbergis, darbo — J. Pajaujis, vidaus — J. Šlepetys, teisingumo M. Mackevičius, susisiekimo — A. Novickis, sveikatos — K. Vencius, maitinimo valdytojas — B. Grudinskis. Lietuvių aktyvistų fronto įgaliotinis prie Lietuvos vyriausybės buvo L. Prapuolenis.

Lietuvos Vyriausybės pirmas uždavinys buvo tautai prisistatyti anksčiau nei kraštą spėjo užimti vokiečių kariuomenė. Lietuvos Vyriausybė jau birželio 25 dieną paskelbė atsišaukimą į tautą. Atsišaukime pasmerkta bolševikinė okupacija ir komunistinė sistema.

Nukelta į 9 psl.

Skelbimai

PASLAUGOS

STATE FARM INSURANCE
AUTOMOBILIO,
NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis (verslė 49 metai)
Off. Mgr. Aukšė S. Kane,
Vilma Jarulienė,
Virginija Smukaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654, 773-581-8654

Skelbimų skyriaus
tel. 773-585-9500

NEKILNOJAMASIS TURTAS

VIDA M. SAKVICIUS

Real Estate Consultant

Nekilnojamojo turto
pirkimas, pardavimas

708-889-2148

SIŪLO DARBA

Reikalingi statybininkai
su darbo patirtimi.

Skambinti
tel. 708-715-4454, Albertas

Atkelta iš 8 psl.

Pareikšta pagarba saviems žuvusiems kovotojams. Deklaruota, kad norime būti nepriklausomi, pasiryžę aukotis ir viską atiduoti Lietuvai.

Deklaraciniai pasisakymai už nepriklausomą Lietuvą, už atsakymą sovietinės priklausomybės ir komunistinio režimo, už atsakymą nuo buvusio autoritetinio režimo. Lietuvos Vyriausybė dėjo visas įmanomas pastangas išlaikyti Lietuvos nepriklausomybę, vokiečiams okupavus Lietuvą. Po daugelio derybų su okupacine vokiečių valdžia, rugpjūčio 5 dieną Vokietijos generalinis komisaras von Renteln kreipėsi į Lietuvos Vyriausybės narius, kaip į tarėjus, ir paskelbė: „aš perėmiau civilinę valdžią, buvusios laisvos Lietuvos valstybės, kaip generalinis komisaras Kaune“. Iš jo kalbos buvo aišku, kad nebelieka jokio pagrindo Lietuvos Vyriausybei bendradarbiauti su okupacine valdžia. Tos pačios dienos posėdyje Lietuvos Vyriausybė nutarė prieš savo valią savo veikimą sustabdyti.

Vokiečiai spaudė naujai susidariusią Lietuvos Vyriausybę, paskelbusią nepriklausomybę, padaryti Lietuvą savo šalininke kare prieš Rusiją. Lietuva liko neįtraukta į karą prieš Rusiją, neįtraukta į nacių sukurtas masines žudynes. Lietuva laukė, kol abi kariaujančios pusės nusils, kaip po Pirmojo pasaulinio karo — tada atsirastų proga atkurti nepriklausomą Lietuvą.

Lietuvai buvo proga pasinaudoti Anglijos Churchill sąmojumi, kai Antrojam karui prasidėjus, jis padarė

pagalbos sutartį su sovietais, nors jų labai nekenė, ir pasakė: „mano priešas yra mano geriausias draugas“. Nesvarbu, su kuo darai sutartį, kad nugalėtum priešą. Lietuva liko neutrali karo metu.

Kol raudonieji buvo išvyti iš Lietuvos, per 10,000 sukilėlių žuvo nelygioje kovoje, nelygiai ginkluoti.

Ar mes drįsime viešai pareikšti visai Lietuvai ir visam pasauliui, kad Lietuvos nepriklausomybė buvo paskelbta ir 1941 m. birželio 23 dieną? Nors ir labai trumpai gyvavo nepriklausomybė, bet buvo paskelbta. Tam reikėjo geriausių Lietuvos vyrų, drąsulių, kuriems Lietuvos laisvė buvo brangesnė nei jų gyvybės.

Ar šių dienų Lietuvos valdžia turės nors dalį, mažą dalelę tokios drąsos paskelbti pasauliui: „ir tada, karo ugnyse, buvome iškovoje nepriklausomybę“. Prieš keletą metų buvo paminėta Antrojo pasaulinio karo sukuriuose atkurta Lietuvos nepriklausomybė, bandyta skelbti tiesą, bet priešingiems vėjams pučiant, nulinko mūsų vadų be nugaraulių minkštos nugaros. Atšaukė tiesą. Ką galvos Lietuvos jaunimas, skaitydamas apie šių dienų Lietuvos vadus? Juk visos pasaulio valstybės be baimės, su pasididžiavimu, garbingai mini savo nepriklausomybės dienas, niekas nebando to užginčyti, o jei mums kas nors bandytų užginčyti, uždrausti, mes turime griebtis visų priemonių savo garbę apginti, net Tarptautiniame teisme pagalbos reikalauti.

Algis Virvytis

Mokykla laukia knygų apie Lietuvos partizanus

Perskaičiusi „Tėviškės šviesoje“ dr. Rozės Šomkaitės straipsnį „Partiotizmo abėcėlė — visoms mokykloms“, nuoširdžiai apsidžiaugiau: gausime dar vieną dovaną — „Liongino Baliukevičiaus — partizano Dzūko dienoraštį 1948 m. birželio 23 d. — 1949 m. birželio 6 d.“.

Juozo Daumanto knyga „Partizanai“, kurią gavome kaip Tautos fondo dovaną, mokykloje buvo gražiai sutikta. Ją skaito mokytojai, mokiniai. Jau susidarė nemaža eilė, tad tenka raginti, kad knyga būtų perskaityta kuo greičiau, kad kuo daugiau mokinių ją ne tik paskaitytų, bet atidžiai panagrinėtų. Po vasaros atostogų esame numatę šiai knygai skirtą vakaronę, į kurią pakviesime ir buvusius partizanus, jų gimines, ryšininkus.

O Liongino Baliukevičiaus dienoraštį jau esu skaičiusi, kai 2002 m. buvo išleista pirmoji laida. Gaila, kad neturėjome galimybių papildyti šiuo leidiniu savo bibliotekos. Kai tik gausime, vėl, kaip Juozo Daumanto „Partizanus“, priimsime savo mokykloje, pristatysime ją mokyklos bendruomenei.

Malonu, kad Tautos fondas vykdo tokį reikalingą ir prasmingą projektą „Mokykloms — knygas apie partizanų žygdarbius“. Projekto vadovė — Lietuvos mokykloms žinoma geradarė dr. Rozė Šomkaitė. Tikimės, kad Tautos fondo dėka ateityje mūsų biblioteką papildys ir daugiau vertingų knygų, vaizduojančių sunkią partizanų kovą su tautos pavergėjais.

Adutiškio mokykla — pačiame Lietuvos — Gudijos pasienyje. Ji vis

dar vidurinė, nes rajono meras Vytautas Vigelis suvokia, ką reiškia mūsų kraštui vidurinė mokykla. Nuo 1999 m. mus globoja ir remia Lietuvos prezidento Valdo Adamkaus žmona Alma Adamkienė. Jos vardu pavadintas fondas mokyklai dovanoti nemažai leidinių.

Mūsų mokykla labai norėtų tapti Tautos fondo dukra. Kaip sužinome iš „Tėviškės šviesos“, mokyklos, idukrintos Tautos fondo, jaučiasi saugiau ir tvirčiau. Mokyklos direktorė Milda Stūglienė subūrė draugišką pedagogų kolektyvą, čia didelis dėmesys skiriamas mokinių tautiniam ir demokratiniui ugdymui.

Turime turtingą kraštotyros muziejų, kurį sukūrė ilgametis Adutiškio vidurinėje dirbusi Teresė Pivoriūnaitė. Šiomis dienomis pasiekė džiugi žinia, kad mūsų mokinė Daiva Šalc tapo viena šalies konkurso „Ką žinome apie Lietuvos kariuomenę?“ nugalėtoja.

Ateina vasara. Mūsų mokiniai ne tik padės tėvams darbuose, ilsėsis, bet ir keliaus po gimtinę, domėsis krašto praeitimi, papildys mokyklos muziejų žmonių atsiminimais apie partizanų žygdarbius Adutiškio krašte.

Atiū Jums už nuoširdų rūpinimąsi Lietuvos mokyklomis.

Grazina Masleniakienė
Švenčionių r. Adutiškio vid.
mokyklos bibliotekos vedėja

GRAŽINAI MASLENIAKIENEI

Atiū Jums, kad įvertintote Tautos fondo vykdomo projekto „Mokykloms — knygas apie partizanų

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
MAUNAK V. RANA, MD
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių, sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.IllinoisPain.com

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Ste. 516
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Akių ligų specialistai

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Širdies ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Sustatimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

SKELBIMŲ SKYRIAS
TEL. 773-585-9500

Lietuvos partizanai.

žygarbius” prasmę ir imatės žygių, kad šios knygos neužsibūtų bibliotekos lentynose. Tautos fondą džiugina faktas, kad mokyklos bibliotekos darbuotojai imasi iniciatyvos skleisti Tautos fondo dovanotų knygų idėjas mokiniams. Tai labai svarbu. Tautos fondas, pradėdamas šią akciją, kaip tik ir siekė, kad Lietuvos partizanų žygdarbiai, surašyti knygoje, neliktų vien tik istorinių įvykių iliustracijomis, o veiktų mokinių sielas, ugdytų požiūrį į tautos dvasines vertybes.

Apie Juozo Daumanto „Partizanus“ daug rašyta, šio leidinio poveikis jaunimui ir mokiniams neabejotinas. Neseniai perskaičiau naujausią „Liongino Baliukevičiaus — partizano Dzūko dienoraštį“. Iki širdies gelmių sujaudino jauno lietuvių gyvenimo atspindžiai. Kad ir toks sakinytis 29 psl.: „Partizanai gėsta greičiau už žvaigždes“. Kiekviena diena alsuoja vidiniu partizano gėriu, dvasiniu grožiu. „Šią naktį mažai miegam. Tiek daug įspūdžių, kad aš guliu atsimerkęs, žiūriu į žvaigždes ir svajoju apie viską: apie savo tėviškę, apie žuvusiuosius, brolių, Sibire vargstančią mamą ir partizano dalį...“

Toks mielas, savas, lietuviškas partizanas Dzūkas. Giliai mąstantis

apie save, tautą, Lietuvos likimą. Jam — 23-ji metai, tačiau jis prisipažįsta: „Nejučiuom subrendom. Subrendom per anksti su šautuvu, su pavojais“.

Kraupūs enkavedistų nusikaltimai, žiaurūs jaunuolių kankinimai, išdavystės. Dienoraštis tarsi meno kūrinys perteikia Lietuvos partizanų kasdienybę, kovas. Daugelis jų nujaucia savo žūtį, bet pasilieka kovos lauke.

Daug apie ką susimąstytų mokytojas, mokinys, perskaitęs partizano Dzūko dienoraštį. Ir jis jau suprast, kokia kaina atpirkta Lietuvos Nepriklausomybė.

Atiū Jums, Adutiškio mokytojai, kad su meile priimate Tautos fondo dovaną. Dr. Rozė Šomkaitė kreipėsi į Lietuvos verslininkus, prašydama įsijungti į projektą, kuriuo bandoma mokykloms aprūpinti knygomis apie Lietuvos partizanų žygdarbius. Laukiame atsiliepimų. Gal šis mūsų pasikeitimas laiškais išjudins Lietuvos milijonierius? Gal jie suprast, kieno darbai ir žygiai prikėlė mūsų Tėvynę iš nebūties?

Manau, Jūsų mokykla taps Tautos fondo dukra, nes Jūsų mokytojai nuspelnė šio garbingo vardo.

Jurgis Valaitis

Skelbiamas Miko J. Šileikio ir Teofilio Petraičio premijų dailės konkursas „Išėjimo kelias“

Gera žinia menininkams, kuriantiems ir gyvenantiems už Lietuvos ribų — Čiurlionio galerija, Inc., (Art Gallery of Ciurlionis, Inc.) (pirm. L. Maskaliūnas), Lemonte, Lietuvos dailės muziejus (dir. R. Budrys) Lietuvoje ir Lietuvių dailės muziejus (dir. D. Šlenienė), Lemonte, ruošia dailininkų Miko J. Šileikio (1893—1987) ir Teofilio Petraičio (1896—1978) donotų premijų už dailės kūrinius konkursą tema „Išėjimo kelias“. Šio konkurso sumanytojų tikslai:

— gaivinti ir stiprinti Lietuvos ir lietuvių visuomenės istorinę bei pilietinę savimone;

— išryškinti Lietuvos istoriją, atrenkant simbolinius jos elementus, reikšmingus valstybės ir tautos savivokai;

— atverti šiuolaikinei lietuvių visuomenei kultūros tradicijų savitumą ir vertę;

— skatinti lietuviškosios kultūros tradicijas;

— prisidėti prie Lietuvos tūkstantmečio programos siekių įgyvendinimo.

Konkursas skelbiamas tapybos, skulptūros, akvarelės ir grafikos kūriniams, ir jame gali dalyvauti dailininkai bent trejus metus gyvenę ir kūrę ne Lietuvoje. Trys dail. M. J. Šileikio premijos skiriamos už tapybos ar skulptūros darbus ir trys T. Petraičio už akvarelės ar grafikos darbus.

Viso pasaulio lietuviams yra puiki galimybė dalyvauti grupinėje parodoje „Išėjimo kelias“, kurios iškilmingas atidarymas ir premijų įteikimas įvyks 2006 m. lapkričio 5 d., Lietuvių dailės muziejuje, Lemonte.

Dailininkai, norintys dalyvauti konkurse, iki rugsėjo 25 d. (pirmadienio), turi savo lėšomis pristatyti 1—3 kūrinius. Tai pat atsiųsti savo biografiją bei geros kokybės darbų nuotraukas — bus leidžiamas parodos konkurso katalogas. Darbai turi būti tinkamai paruošti eksponavimui: tapybos darbai — įrėminti, grafikos ir akvarelės — pasportuoti, įstiklinti, įrėminti. Vertinimo komisija, įvertinusi temos originalų vystymą, darbų meninę įtaigą ir atlikimo kokybę, išrenka geriausius ir konkurso nugalėtojams paskiria dvi pirmąsias (500 dol.), dvi ant-

rasias (300 dol.) ir dvi trečiąsias (200 dol.) premijas. Parodos — konkurso — „Išėjimo kelias“ rengėjai tiki, kad didelis būrys šioje Atlanto pusėje ir kitur išėjimoje kuriančių dailininkų atsilieps ir dalyvaus bendroje parodoje, nes tokios didelės parodos seniai nebūta. Pratęskime tradiciją, juk idėja suburti po pasaulį pasklidusių lietuvių kūrybą gimė beveik prieš pusimtį metų!

1956 m. Z. Kolbos iniciatyva buvo įkurtas Amerikos lietuvių menininkų klubas, 1957 m. įsteigtas Meno kūrėjų fondas, skirtas įkurti Čiurlionio galerijai. Čiurlionio dailės galerijos direktorius dail. M. Šileikis skatino pasaulio lietuvių bendruomenę įsijungti į šią akciją. Buvo atlikta begalė darbų, „nes po istorinio momento pradžios: tokio pobūdžio institucijos lietuvių emigracijos istorijoje iki to laiko nebūta“. Čiurlionio galerija užsibrėžė tikslą — „moraliai ir materialiai padėti lietuviams dailininkams ruošti meno parodas, sudaryti meno kūrinių rinkinį laisvai Lietuvai“.

Laikui bėgant įvyko daug pasikeitimų. Nuo 1975 m. Čiurlionio galerija, Inc., veikė Midland Savings banko patalpose. 1972 m. dail. Z. Kolbai, vienam iš galerijos iniciatorių ir aktyviausių kūrėjų, mirus, vairą perėmė D. Adomaitis. Jam vadovaujant ruošiamos parodos, suradus rėmėjų, įsteigtas premijų fondas. Nuo 1977 m. premijos skiriamos bendrų parodų dalyviams, nuo 1980 m. jau skiriamos vardinės dail. M. Šileikio (500 dol.) bei Teofilio Petraičio (250 dol.) premijos. Taip dailininkai atliko savąją misiją — „ugdyti tautos gyvąją kultūrą, o per ją ir lietuvių išėjimoje“. Mikas Šileikis, pagerbdamas savo mirusios žmonos atminimą, galerijos premijų fondui skyrė 5,000 dol. įnašą, siekdamas „paremti Čiurlionio galerijos, Inc., kultūrinę veiklą ir paskatinti mūsų dailininkus kurti nepelningame jų pašaukime“. Sunku būtų išvardinti įvertintus, nusipelnčius dailininkus, nes ir galerijos veikla buvo sustojusi. „Senieji dailininkai, iš Lietuvos pasitraukę ją okupuojant, jau išmirę ar nedarbingi“ — rašė Lietuvos dailės muziejaus direktoriui R. Budriui ilgametis Čiurlionio galerijos, Inc., vadovas D. Adomaitis ir išsakė savo ir naujos

Pirmojo konkurso M. Šileikio premijos laureato Jono Daniliauskos darbas „Angelo apsikabinimas“.

galerijos vadovybės rūpestį dėl galerijos tvarkomo dail. M. Šileikio ir T. Petraičio premijų fondo.

2004 m. balandžio mėn. Čiurlionio galerijos, Inc. valdybos posėdyje nauja valdyba pasiskirstė pareigomis taip: inž. Leonas Maskaliūnas — pirmininkas, Vytenis Kirvelaitis, CPA, — sekretorius/įdinininkas, dailininkė Magdalena Stankūnienė ir parodų organizatorė Dalia Šlenienė, igaliotinis valstijai — Domas Adomaitis. Ši valdyba energingai ėmėsi veiklos plano ir ... ir 2004 m. lapkričio mėn. Čiurlionio galerija, Inc., Lemonte ir Lietuvos dailės muziejus Vilniuje pasirašė bendradarbiavimo sutartį, numatančią 2005 — 2009 m. bendrai organizuoti dail. Miko J. Šileikio ir Teofilio Petraičio premijų už dailės kūrinius konkursus. Konkursas pakaitomis kas antri metai bus rengiamas Lietuvoje (2005, 2007, 2009) ir Lietuvių dailės muziejuje, Lemonte (2006, 2008). Pasirašyta — padaryta: pirmoji konkurso paroda „Lietuvos kelias“ vyko 2005 m. birželio 14 — rugpjūčio 14 d. Lietuvos dailės muziejaus Radvilų rūmuose

Vilniuje. Konkurso tikslai ir donatoriai buvo plačiai pagarsinti Lietuvos spaudoje. Žymiausi Lietuvos dailininkai noriai dalyvavo konkurse. Valstybės dienos išvakarėse, 2005 liepos 5 d., buvo paskelbti ir premijoms įvertintų kūrėjų vardai.

Miko J. Šileikio premijos laureatai:

Jonas Daniliauskas — I premija (500 dol.); Audronė Petrašiūnaitė — II premija (300 dol.); Pranas Griusys — III premija (200 dol.).

Teofilio Petraičio premijos laureatai:

Emilija Taločkienė — I premija (500 dol.), Romualdas Čarna — II premija (300 dol.); Valerija Vija Tarabildienė — III premija (200 dol.).

Konkurso „Išėjimo kelias“ rengėjai maloniai kviečia dailininkus gausiai dalyvauti parodoje, laimėti vertingas meno premijas. Visą informaciją galite gauti Lietuvių dailės muziejuje PLC, 14911 127 st. Lemonte, IL 60439 ar paskambinę tel. 630-257-2034 konkurso ir parodos koordinatoriui Daliai Šlenienei.

Laima Krivickienė

Jonas Daniliauskas „Moteris su ėriuku“.

Aštuntoji Lietuvių dainų šventė vyks liepos 2 d. 2 val. p.p.

„UIC Pavillon“ salėje,

525 S. Racine Ave, Chicago, IL 60607

Visus, norinčius vykti į Pasaulio Lietuvių Dainų šventę autobusu, kviečiame įsigyti bilietus:

JAV LB Socialinių reikalų tarybos raštinėje, adresu: 2711 W. 71st Street, Chicago, IL. Tel. 773-476-2655. Išvykstame prieš renginį, liepos 2 d. 12:30 val. p.p. iš Marquette Park parapijos kiemo (6812 S. Washtenaw Ave.)

JAV LB Lemonto apylinkės Socialiniame skyriuje, tel. 630-986-0184 (Romas Kronas), arba kiekvieną sekmadienį PLC prieangyje. Išvykstame į Dainų šventę liepos 2 d. iš PLC 12:15 val. p.p.

MOKYKIMĖS ANGLIŠKAI

Paruošia Aušrelė Sakalaite

Hundred twenty fifth lesson. (Handred tuenti fifth lesan) — Šimtas dvidešimt penkta pamoka.

Father's Day. (Fathers Dei) — Tėvo diena.

We are planning a big surprise for dad on Father's Day. (Ui ar plėning e big siurpraiz for dēd on Fāthers Dei) — Tėvo dienai mes planuojame tėveliui didelę staigmeną.

You know dads, they are usually very humble, and difficult to fool. (Jū nou dēds, thei ar jūzuoli veri hambl end difikalt tū ful) — Tu pažįsti tėvelius, jie paprastai labai kuklūs ir sunkiai apgaunami.

I know, but this year we are bringing from Lithuania his brother Jonas whom dad has not seen in many years. (Ai nou, bat this jyr ui ar bringing fram Lithuēnija his brather Jonas, hūm dēd hes nat syn in meni jyrs) — Žinau, bet šiemet mes iš Lietuvos iškvietėme jo brolį Joną, kurio tėvelis nėra matęs daug metų.

How did you manage to keep that a secret from your dad? (Hau didž jū mėnidž tū kyp thēt e sykret fram jūr dēd) — Kaip jums pasisekė tą paslaptį nuo tėvelio išlaikyti?

We made the arrangements by telephone and swore Jonas to secrecy. (Ui meid tha areindžments bai telefoun, end suor Jonas tū sykresi) — Mes viską sutvar-

kėme telefonu ir prisaišdinome Joną išlaikyti paslaptį.

How did you manage to pay for such an expensive present? (Hau didž jū mėnidž tū pei for sač en ekspensiv prezent) — Kaip jūs įstengėte sumokėti už tokią brangią dovaną?

It took a long time to save the money for the plane tickets, but we finally did it. (It tuk e long taim tū seiv tha mani for tha plein tikets, bat we fainali did it) — Ilgai truko, kol sutaupėme pinigų lėktuvo bilietams, bet pagaliau mums pavyko.

When is he coming and how long is he going to stay? (Uen iz hy kaming, end hau long iz hy going tū stei) — Kada jis atvyksta ir kaip ilgai čia pasiliks?

He is coming this Thursday and is going to stay for two months. (Hy iz kaming this Thiurzdei end iz going tū stei for tū manths) — Jis atvyksta šį ketvirtadienį ir čia pasiliks du mėnesius.

I can't wait to hear how your dad and his brother are going to react, when they see each other after all these years. (Ai kent ueit tū hyr hau jūr dēd and his brather ar going tū rykt uen they sy yč ather efer ol thyz jyrs) — Aš negaliu sulaukti, kol galėsiu išgirsti, kaip tavo tėvelis ir jo brolis reagavo, kai vienas kitą pamatė po tiek metų.

Žmonės ne vieninteliai turi vardus

Gali būti, kad delfinai yra daug artimesni žmogui, nei manyta anksčiau. Naujas tyrimas rodo, kad šie gyvūnai bendraudami „iššvilpauja“ savo vardus.

Tyrė delfinus

Tyrimas rodo, kad delfinai turi žmogišką sugebėjimą atpažinti save ir kitus tos pačios rūšies atstovus kaip atskiras asmenybes. Tyrimas, atliktas su laukiniais bukanosiais delfiniais, sukėlė daug ginčų, su moraliniais klausimais, ir svarstymų, kaip turėtų būti elgiama su šiais protingais gyvūnais.

Tyrimą atliko Vincentas Janikas iš Šv. Andriaus universiteto. Jis išsiaiškino, kad bukanosiai delfinai pirmąją pasaulio tarp gyvūnų, gebančių greitai įsiminti naujus garsus.

Mokslininko manymu, kiekvienas delfinas sukuria individualų švilpesį, per pirmuosius kelis gyvenimo mėnesius. Šis švilpesys yra tarytum delfino parašas, kuris naudojamas individualiam atpažinimui.

Pastebėjo treneriai

Tyrimo šaknys siekia praėjusio amžiaus septintąjį dešimtmetį, kai delfinų treneriai pastebėjo, kad kiekvienas delfinas turi atskirą švilpesių repertuarą.

Jie spejo, kad delfinai turi savo kalbą ir atskirus vardus. Ši teorija buvo per daug prieštaringa, todėl iki šiol liko nepatikrinta.

V. Janiko eksperimentas vyko Sarasota įlankoje Florida, kur jis tyrinėjo delfinus daugiau nei 30 metų.

Tyrimo metu mokslininkų komanda sudarė detalią kiekvieno delfino, jų šeimų ir jų socialinių santykių schemą.

Taip pat mokslininkai įrašinėjo delfinų skleidžiamus garsus ir atskyrė kai kuriuos iš jų kaip reiškinčius vardus.

Bendravo dirbtiniais garsais

Tyrimo metu įlankoje buvo ištemptas tinklas, kuris izoliavo delfinus tam tikrame plote. Mokslininkai per povandeninius garsiakalbius grojo įvairias sintetines delfinų švilpiamųjų „parašų“ versijas. Dirbtiniai garsai buvo parinkti tam, kad būtų atmesta galimybė, jog delfinai tiesiog atpažįsta vienas kito balsą.

Pasirodė, kad delfinai stipriai reagavo į jų giminaičių balsus primenančius garsus ir tiesiog ignoravo dirbtinius garsus, neva skleidžiamus delfinų, su kuriais šių nesieja jokie ryšiai.

Iki šiol tai vieninteliai gyvūnai, be žmonių, gebantys atpažinti ir perduoti informaciją garsais nepriklausomai nuo balso tembro.

Tyrimų rezultatus parėmė ir kiti mokslininkai. Denise Hercing, Laukinių delfinų tyrimo projekto Florida Atlantikos universitete direktorė, teigia, kad jau yra aišku, jog 77 delfinų ir banginių rūšys turi

IŠ VALDŽIOS MALONIŲ NENORIME

Atkelta iš 3 psl.

Paprašyta prisiminti, kaip pradėjo savo darbininkiską biografiją, Zita papasakojo, kad ji, jos jaunesnioji sesuo ir motina iš tremties buvo paleistos 1957 metais. Jos turėjo teisę grįžti į Lietuvą, tačiau neturėjo pinigų kelionei. Todėl Zita turėjo eiti į darbą ir padėti motinai užsidirbti kelionei. Kai paklausia, ką ji turėdama tik 13 metų, pirmąją darbo dieną dirbo, Zita paprastai atsakė: „Kelmus roviau, — kitokio darbo miškų ūkyje man neatsirado“. Darbas indų plovėja, sugrįžus į Lietuvą, Zitai atrodė kaip stebuklinga pasaka, — Chandagajuje toks darbas buvo neregėta laimė išrinktiesiems, apie jį svajojo daugelis.

Kai paklausia, kaip susiklostė jos jaunesnės sesers likimas, Zita papasakojo, kad jos sesuo Vida 2001 metais dirbo sanatorijoje paprasta darbininke puse etato ir už savo darbą gaudavo 250 litų, iš kurių 50 litų buvo nuskaitoma mokesčiams. Pagal išradinguosius Lietuvos Respublikos įstatymus, nuo 2001 metų sausio mėnesio iš 300 litų pensijos jai išskaičiuodavo po 100 litų. Taip tęsėsi pusę metų, — kol gailestinga valdžia pataisė įstatymus, kad tie, kas gauna mažiau, kaip minimalų mėnesinį atlygį, gautų visą pensiją. Tačiau to, ką išskaičiavo ir neišmokėjo, taip ir nesugrąžino...

Zita man parodė, kaip išsprendė jos prašymą grąžinti jai nusavintą pensijos dalį Vilniaus Apygardos teismas, į kurį ji kreipėsi. 2003 m. spalio 1 d. sprendime, priimtame Lietuvos Respublikos vardu, trijų teisėjų kolegija nustatė, jog atsakovas (SODRA) atsiliepime į skundą nurodo, kad skundas atmestinas. Pareiškėjai (p. Zitai) trijų teisėjų kolegija aiškina: „Pagal Konstitucijos 107 straipsnio nuostatas, Konstitucinio Teismo sprendimo veikimas dėl teisės aktų atitikimo Konstitucijai, nukreipiamas į ateitį, Konstitucinio Teismo įstatymo 72 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad neturi būti vykdomi sprendimai, pagrįsti teisės aktais, kurie pripažinti prieštaraujantys Konstitucijai ar įstatymams, jeigu tokie sprendimai nebuvo įvykdyti iki atitinkamo Konstitu-

cinio Teismo nutarimo įsigaliojimo. (...) Remiantis išdėstytais motyvais ir vadovaudamasis (...) teismas nusprendė skundą atmesti kaip nepagrįstą“. Tokių sprendimų pensininkai sulaukė ne vieną dešimtį.

Štai taip, — įstatymai, neteisėtai apkarpanytys pensijas dirbantiems pensininkams, yra neteisėti, tačiau iki 2002 m. lapkričio 25 d. dėl neteisėtų įstatymų padaryti neteisėti veiksmai yra visiškai legalūs, teisėti ir negali būti skundžiami, o jeigu ir apskundžiami, tai turi būti atmetami! Matyt, tai ir yra tie teismų sprendimai, kurių taip tikėjosi premjeras ir ministrė, išleisdami savo humaniškąjį nutarimą nr. 502!

Kaupiama medžiaga ir ji bus perduota Seimui su griežtu reikalamu grąžinti neteisėtai nusavintus žmonių pinigus. Pensininkai nepasitenkins tuo, kad Seimo pirminkui įteikti parašai. Visi pensininkai kviečiami nesėdėti ir nelaukti, kol jiems gera valia bus grąžinti nusukti jų sunkiai uždirbti pinigai. Visiems apvogtiems pensininkams reikia eiti į SODRĄ pasiimti pažymą apie pensijos nepriemokas, padaryti tų pažymų kopijas ir jas perduoti sąjūdžio grupėms savo rajonuose.

Lietuvos Respublikos Seimo narys G. Šileikis sakė, jog pensininkai turėtų susiburti ir iš Seimo narių, už kuriuos balsavo, pareikalauti, jog jie apgintų teisėtus pensininkų interesus, kai Seime bus balsuojama šiuo opiu klausimu. Konstitucinis Teismas aiškiai nurodė, jog uždirbtos pensijos yra pensininkų nuosavybė ir valstybė privalo ją grąžinti. Visi vingrūs socialdemokratų išvedžiojimai, esą įstatymai neveikia atgal ir t.t., yra ne kas kita, kaip politinės valios (tiksliau, geros valios) stoka. O juk gerai žinome, kad gyvenime pritrūkus geros valios, jos vietą visada užima bloga valia. Kaip pavyks įstatymo iniciatoriams apginti pažeistas pensininkų teises, parodys balsavimas netolimoje ateityje. Belpa tikėtis, jog pensininkams to balsavimo rezultatai aiškiai parodys, ką pasirinkti, už ką balsuoti per rinkimus ir savivaldybes ir artimiausius Seimo rinkimus.

rudimentines kalbas. Yra žinoma, kad delfinų smegenys yra panašaus dydžio ir sudėtingumo, palyginti su kūnu, kaip ir žmonių. Jų sandara rodo, kad delfinai yra protingi ir turi sugebėti bendrauti.

Tik pradžia

Tačiau delfinai galbūt yra tik pirmoji iš daugelio gyvūnų rūšių, kurios individai turi savo vardus. Kiti tyrinėtojai jau rado įrodymų, kad papūgos, varnos ir primatai turi gerai išvystytas kalbos įgūdžius. Didžiosios beždžionės (orangutangai ir šimpanzės) dažnai buvo tokių tyrimų objektai, todėl, kad jie artimai susiję su žmonėmis.

Riboti šių gyvūnų kalbos organai reiškia, kad jie negali visaverטיškai bendrauti.

Tačiau mokslininkai iš Georgia universiteto išmokė šimpanzes bendrauti angliškai, naudojantis kompiuteriais su specialiai pritaikytomis mygtukiniais bei balso sintezatoriais.

Gaužikai taip pat „kalbasi“

Afrikinė pilkoji papūga yra dar vienas kalbėti gebantis gyvūnas. Ji ne tik sugeba įsiminti daug žodžių, bet ir panaudoti juos tinkamu atveju.

Nauji tyrimai rodo, kad netgi kai kurie gaužikai turi rudimentinę kalbą. Pietų Arizona universiteto mokslininkai atrado, kad prerijų šunys, didžiuliai gaužikai, sutinkami Šiaurės Amerikoje, bendrauja kalba, turinčia maždaug 100 „žodžių“.

Donald Bloom iš Cambridge universiteto teigia, kad visi gyvūnai, gyvenantys didelėmis grupėmis, turi išsivysčiusių bendravimo įgūdžių.

Jie turi sudėtingą socialinę struktūrą, kurioje gyvena kartu, draugauja ir ieško partnerių. Mokslininkas mano, kad jei delfinai suteikia sau vardus, to paties galime tikėtis ir iš kitų gyvūnų, kurie gyvena panašiai.

„Reuters“ — BNS

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆ **Manigirdo Motekaičio** fortepijono studijos mokinių koncertas įvyks šį penktadienį, birželio 16 d., 7 val. v. Jaunimo centro didžiojoje salėje. Po koncerto — užkandžiai. Įėjimas nemokamas. Visus maloniai kviečiame dalyvauti.

◆ **LLS „Sietuvos“** skautininkų ir vyr. skaučių draugovės sueiga įvyks birželio 17 d. 1 val. p.p. Pasaulio lietuvių centro posėdžių kambaryje. Visos sietuvietės kviečiamos dalyvauti.

◆ **Birželio 17 d. 7 val. v. Balzeko** lietuvių kultūros muziejuje, 6500 S. Pulaski Rd., kino operatorius Donatas Pečiūra pristatys ir rodys atvykusių žiūrovų pasirinktą vieną iš dviejų Lietuvos kino studijos filmų — „Jausmai“ arba „Amžinoji ugnis“. Šiuo filmų rodymu D. Pečiūra atsisveikina su žiūrovais Čikagoje prieš grįždamas gyventi į Lietuvą. Įėjimas nemokamas. Tel. pasiteiravimui: 773-582-6500.

◆ **Tėvų, tėvuželių, tėtukų dienos** pietūs! Kviečiame maloniai praleisti Tėvo dieną Pasaulio lietuvių centre, Lemonte, 14911 127th Street. Birželio 18 d. 12 val. p.p. PLC didžiojoje salėje skanūs lietuviški pietūs sveitingoje aplinkoje. Stalus užsisakyti galite telefonu 708-448-7436 (Aldona Palekienė).

◆ **Lietuviškos pamaldos** Beverly Shores, IN, vyksta kiekvieno mėnesio trečiąjį sekmadienį. Birželio mėn. jos bus 18 d. 1 val. p.p. Šv. Onos bažnyčioje. Mišias aukos kun. Antanas Gražulis, SJ. Visi kviečiami.

◆ **Ziono evangelikų liuteronų** parapija, 9000 S. Menard Ave., Oak Lawn, IL, tęsia kas mėnesinius ant-radienio vakarų pokalbius. Birželio 20 d. susiejimo tema „Amerikos lietuviai: kas jie yra?“ Pradžią 7 val. v. Kviečiame visus norinčius pasidalinti mintimis ar išgirsti, ką kalba kiti. Dalyvaujame Taize liturginėje meditacijoje, klausomės muzikos: vargonų, smuiko; kalbamės žemiškomis temomis.

◆ **Klaipėdos choro „Aukuras“** (vadovas Alfonsas Vildžiūnas) koncertas Grace Episcopal bažnyčioje, 924 Lake Street, Oak Park, įvyks birželio 30 d., penktadienį, 8 val. v. Kviečiame visus atvykti pasiklausyti 13-kos tarptautinių konkursų laureato koncerto.

◆ **Šv. Kazimiero seselės liepos** 9 d., sekmadienį, širdingai kviečia jus dalyvauti vasaros šventėje „Jubilee 100 of Faith and Service“, kuri vyks seselių motiniškajame name, 2601 W. Marquette Rd., nuo 11 val. r. iki 4 val. p.p. Jūsų laukia linksmybės, skanus maistas, muzika, loterija, bingo. Atvykite aplankyti seseles, atnaujinti senas draugystes ir rasti naujų draugų. Įėjimas nemokamas.

◆ **Kaip rašo „Matulaičio misijos“** žinios? kapelionas Algirdas Paliokas, SJ, nuo 2006 m. rugsėjo 10 d. išvyksta į Lietuvą. Jis skiriamas gyventi ir dirbti Kauno jėzuitų namuose. A. Paliokas, SJ, padės Kauno Šv. Ksavero jėzuitų bažnyčios sielovadoje klausant išpažinčių, aukojant šv. Mišias, vedant rekolekcijas. Į Lemonto misiją Lietuvos ir Latvijos jėzuitų provinciole skyrimu atvyksta tėvas Antanas Saulaitis, SJ.

◆ **Dienraščio „Draugas“** administracija prenumeratoriams išsiuntinėjo paraginimus pratęsti prenumeratą. Kai kurie mūsų skaitytojai, dar negavę šio paraginimo, atsiuntė prašymus prenumeratos pratęsimui, už ką administracija dėkoja ir prašo, gavus paraginimą, antrą kartą pinigų nebesiųsti.

Skelbimas

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais. Kreipkitės į **Mutual Federal Savings, 2212 West Cermak Road. Tel. (773) 847-7747.**

Ieško giminių

Maloniai kreipiuosi į Jus su prašymu parekomenduoti mums, kaip galėtume gauti informacijos apie mūsų senelio palaidojimo vietą Amerikoje. Mūsų senelis Pranas Venckus (gali būti Venckevičius), sūnus Eukaristo, gimė Spruktų kaime. Prieš Antrąjį pasaulinį karą išvyko iš Lietuvos ieškoti geresnio gyvenimo. Lietuvoje liko žmona Zofija ir 3 vaikai: sūnūs Antanas, Jonas ir duktė Elytė.

Senelis Pranas maždaug 1937 metais antrą kartą grįžo į Lietuvą, norėdamas šeimą išsivežti į Ameriką. Tačiau dėl vieno iš sūnų ligos šeima negalėjo išvykti kartu. Senelis išvyko vienas, turėjo „šipkartę“ (matomai vyko laivu). Po to ryšys nutrūko. Iš pasakojimų mums žinoma, kad jis gyveno Brooklyn priemiestyje.

Šiuo metu gyva tik jo dukra Elytė (jai - 80 metų), kuri prieš mirtį norėtų sužinoti, ar yra iš tėvelio pusės naujų giminaičių ir kur palaidotas jos tėvelis ir mūsų senelis.

Labai būtume dėkingi, jei gautume informacijos ar tiesiogines rekomendacijas, kaip toliau ieškoti mūsų senelio kapo ir jo naujos šeimos Amerikoje.

Aš esu jo anūkė Nijolė, gyvenu Vilniuje. Dėsiu visas pastangas, kad surinkčiau informaciją, todėl prašau atsiliepti žmonių, kurie gal žino apie mano senelį. Nuširdžiai iš anksto dėkoju.

Mano e-paštas: nikole@takas.lt

Nijolė Venskutė-Krasniakovienė

Šių metų balandžio 23 d. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje 20 Maironio lituanistinės mokyklos moksleivių priėmė Pirmąją komuniją. Vaikus paruošė seselė Laimutė Kabišaitytė ir tikybės mokytoja Dalia Vitkienė.

„Draugo“ knygynėlyje

Antano Lipskio poezijos rinkiniai

„Antano Lipskio poezija — kaip vynas: su kiekviena išleista knyga vis gerėja, stiprėja, bręsta, įgauna 'naują skonį ir aromata', kuriuo poezijos mėgėjas ir eilinis skaitytojas, netikėtai atvertęs knygos puslapius, gali pasigardžiuoti“, — rašo Danutė Bindokienė A. Lipskio eilėraščių knygos „Mėlynoji delčia“ viršelyje.

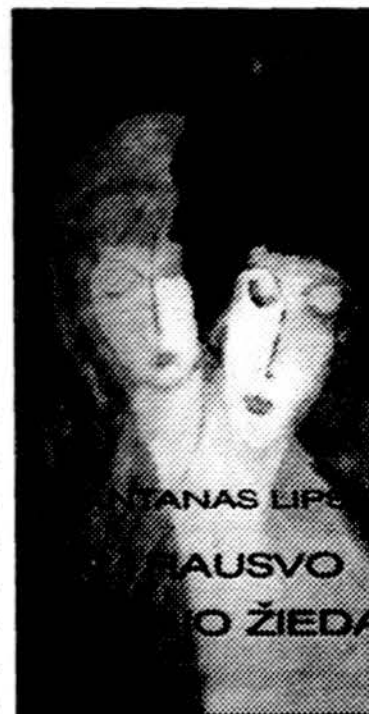
„Mėlynoji delčia“ jau penktoji poetodailininko-gydytojo A. Lipskio knyga.

„Draugo“ knygynėlyje yra visos 5 poeto knygos: „Kai saulė liepė“, „Rausvo dagio žiedas“, „Žvilgsniai“, „Eilės iš memuarų“ ir jau minėtoji „Mėlynoji delčia“. Jei pirmoji eilėraščių knyga yra tarsi nedrąsus žingsnelis, pabandytas kreiptis į skaitytoją, tai jau antrojoje mes skaitome brandžius eilėraščius. Pradedant antrojo poezijos rinkiniu, poeto knygos iliustruotos jo tapytais darbais. A. Lipskio tapyba ir poezija — simbolinė, jo žodis ir menas tartum susilieja, vienas kitą papildoma, paryškina. Tiek paveiksluose, tiek eilėraščiuose po tragiškų periodų, stailėjančią saulę, išryškėja gyvenimo prasmė.

A. Lipskio poezijos knygos — gera dovana poezijos ir meno mylėtojui.

Visas knygas išleido Lietuviškos knygos klubas, spausdino „Draugo“ spaustuvė.

Knygų kaina — po 8 dol., pridėdant 9 proc., užsisakant II valstijoje. Persiuntimo kaina — 5 dol. Persiunčiant daugiau knygų, už kiekvieną papildomą knygą — 1 dol. mokėtis.

„Draugo“ knygynėlio adresas: 4545 W. 63th Street, Chicago, IL 60629
Tel. pasiteiravimui: 773-585-9500